

ଶକ୍ତିକାଣ୍ଡ ପଞ୍ଚମ

ପୁରାତନ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ମାତୃବର ଶ୍ରୀ ବିଲ୍ୱ-
ରାଜେବ ବିଭବ ହସ୍ତରୁ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-
କ୍ଷେପ ମହନ୍ତମାନଙ୍କର ଅଭିଳାଷ କେବଳ
ଏହି କି ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଯେ
ମହନ୍ତମାନେ ଅପଣା ଚେଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯାହାକୁ ଉତ୍କଳନାମା ସହେ ମହନ୍ତାଠରେ
କାଳୀନସିନ କର ଯାଉଅଛନ୍ତି ଓ ଯାଉଅଛନ୍ତି
ସେମୁଲେ କୌଣସି ବ୍ୟାଧି ଘଟଣା ନ ହେବା
ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍କଳନାମା ନ କରନ୍ତା ହେବୁ
ଚେଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାଧି ହୋଇ ମହନ୍ତମା
ଉପସ୍ଥିତର ନାନାଦ ଅପବ୍ୟୟ ହେବା ଓ
ବୃଦ୍ଧିନା ରହଣକୁ ନିବାରଣ ହୋଇ ଯେପରି
ଅପବ୍ୟୟ ନ ହୁଏ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳ
ଚଳିବା ଓ ସେଥିପକ୍ଷେ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ବରୁଣକର
ଦୈବିୟୁକ ହେବା ସଦାଶେ ହିନ୍ଦୁରୁ ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଏହି
ବୃଦ୍ଧିନାମାନ ଯେପରି ନିବାରଣ ହୋଇ ଯେ-
ପରି ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ କର୍ମ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ଚଳିବା
ସଦାଶେ ଏଥିର ଏକ ନିୟମାବଳୀ ନିମ୍ନଲେଖିତ
ବିଧାଠାରେ କରାଯିବ ଗଢ଼ିବ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଣ୍ଡଳ ଓ ମହନ୍ତମାନଙ୍କ
ମଠସଂହାର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିର
ନିୟମାବଳୀ ।

୧ ଦିନ । ମଠର ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ମହନ୍ତ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚେଳ କରାଯିବେ ମହନ୍ତା-
ଠରେ ନିୟତ କରବାର ଉତ୍କଳନାମା ପୂର୍ବେ
ହସ୍ତକୁ ବରାଅଛନ୍ତି ଏକ ବରାଅଛନ୍ତି ସେଥିପକ୍ଷେ
ଅନ୍ୟ କେଉଁକଣି ଚେଳର ସହାୟକାର ହେବ
ନାହିଁ ।

୨ ଦିନ । ମହନ୍ତ ଏକ ଚେଳଠାରୁ ଯାହା
ସାଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ଉଚ୍ଚାପୁଂବ ଅଣି ରଜି
ଓ ପ୍ରତ୍ୟାକାର କଲ ପରି ବ୍ୟସ୍ତୁଂବ ସଂହାର
ଓ ମହନ୍ତର ଅଧିକ କର ଶିଖା କର ଚେଳ
କରନ୍ତି ଉତ୍କଳର ପ୍ରଥମବିଧା ଉତ୍କଳ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସହାୟକାର କରାଯିବେ ଦୋଷର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସହାୟକାର ହୋଇ ନ ପାରି
ମଠର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ଯେପରି
ପଞ୍ଚାୟତଗଣ ଅଧିକେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି
ତହିଁ ପ ପଞ୍ଚାୟତଗଣ ଅଧିକ କର୍ମରେ ନିୟତ
କରାଯିବେ ।

୩ ଦିନ । ଯେମୁଲେ ମାଲିକ ମହନ୍ତ ଦେ-
ଉଣସି ଚେଳକୁ କାଳୀନସିନ କ୍ରମା ଉତ୍କଳନାମା
ଯାବତା ମତେ ଲେଖି ନ ଦେଇ ବରାଅଛନ୍ତି
ପୁଅକୁ କ୍ରମା ହୋଇ ବୃଦ୍ଧିନା ପୂର୍ବକ ହେବ
ସେମୁଲେ ସହାୟକାର ପରାଧିକ ବ୍ୟାଧି ଘଟଣା
ହେବାର ସମ୍ଭବ ଓ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବ୍ୟାଧି
ହେଉଅଛି । ତତ୍ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ମଠଧାରୀ ମହ-
ନ୍ତମାନେ ପଞ୍ଚାୟତରେ ବରା କର ଚେଳମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ବର୍ମାକ୍ଷର ଓ ଯୋଗ ଓ
ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ କର୍ମ ଓ ଅପଣା ଚଳନ୍ତି ଓ
ଅଚଳନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ରକ୍ଷା
କରବାର ଦେଖିବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୋମତମତେ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମହନ୍ତାଠରେ ବସନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ
ଅପଣା ସ୍ୱାକ୍ଷରରେ ଏକ ପଠାବଳୀ ଦେଇ
ଦେବେ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳରେ ଅନ୍ୟ ଦେହି
ସହାୟକାର ହେବାର ବାଧା କଲେ ଯାହା
ହେବ ନାହିଁ ।

୪ ଦିନ । ଯେମୁଲେ ମହନ୍ତ ଯାହାକୁ ଚେଳ
ନ ହିନ୍ଦୁ ଲେଖାଗୁରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ବା ଚେଳ
ଯେ ମୁଲେ ଯେ ବରାଅଛନ୍ତି ଅପଣା ବାଧା
ପ୍ରଭୃତି ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଯୋଗ୍ୟ
ଓ କ୍ଷେମଭାଗୁର୍ଥ ଥିବେ ମହନ୍ତମାନେ ବରା
କର ଏକତରଫ ମହନ୍ତାଠରେ ନିୟତ କରାଯିବେ
ଓ ଏଥିପକ୍ଷେ ସେହି ମତାବଳୀ ଯେ ଯୋ-
ଗ୍ୟ ଥିବେ ସମସ୍ତ ମହନ୍ତମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ
ମହନ୍ତାଠରେ ନିୟତ କରାଯିବେ ।

୫ ଦିନ । ଯେଲେ ବୃତ୍ତି ଓ ଗ୍ରାମମାନ
ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ଚଳେ ପୂର୍ବରୁ ପଞ୍ଚା ଓ ବାହେଲ
ଅଛି ମାଲିକ ମହନ୍ତମାନେ ସେଥିର ଅଧିକ
ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଅନିଚାଳ
କରି ଦାକାର ମାକସ ଅନୁସାରେ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ
କରି ଅଧିକ ସେବା କରାଯିବେ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ
ନ କରି ଅପରୁ କି ସ୍ୱାରେ ଅପବ୍ୟୟ ନ କରାଯିବେ
ଯଦି କେହି ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ନ କରି ଅପଣା
ମନୋକ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେବେ ସେ ସୁକାମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ମଠଧାର-
ମାନେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧିରୁ କ୍ଷାନ୍ତି ହେବା
ନିମନ୍ତେ ଉପବେଶ ଦେବେ ତହିଁରେ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି କ୍ଷାନ୍ତି ନ ରହି ପୁନର୍ବାର ଅଧିକ
କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅଇ ତେବେ ଏଥିର
ପଞ୍ଚାୟତ କର ଯେପରି ଅନୁର ସମ୍ପର୍କରେ
ସହାୟକାର ବାଧିର ପଠାବଳୀ ଅଛି ସେପରି

ସହାୟକାର ଅଧିକ ମତା କରାଯାଉବେ ଏହା
ହେବେ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାଧି ହୁଏ ନ ହେବ
କ୍ରମା ସହାୟକାର ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ହେବ ।

୬ ଦିନ । ଯେପରି କାଳୀନସିନ ଦେବଙ୍କ
କୌଣସି ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ଚଳୁଥିବ ଓ ଯେପରି
ଉତ୍କଳ ହେବ ସେପକ୍ଷେ ସଦାଶେ ପରାଧିକ ସମ-
ସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁମାନ ରଖୁଥିବେ ଏହା ହେଲେ
ନିୟମିତ ଗର୍ଭ ଚିନ୍ତା ଅନ୍ୟ ଅପବ୍ୟୟ ନ
ହେବ ।

୭ ଦିନ । ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ସଂହାର କୃମି
ମାନଙ୍କରେ କେଉଁକଣି ସମସ୍ତ କାହା ବଗରୁ ବହି
ବ୍ୟାଧି ଅଧିକ ହୋଇ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ହିନ୍ଦୁ
ହେବାର ଜଣାଯାଏ କ୍ରମା ଅନ୍ୟ ଦେହି
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ବୃଦ୍ଧିମାନ କ୍ଷତ
ନିଷ୍ଠାରେ ଲେଖା ରଖିବେ ସେ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରେ
ଯେ ଗର୍ଭ ହେବ ସେ ଗର୍ଭ ଅପବ୍ୟୟରେ
ଗଣନା ହେବ ନାହିଁ ।

୮ ଦିନ । ମଠର ବୃଦ୍ଧ ଶିଖା ଅଧିକେ ଯେ
ଗର୍ଭ ହେଉଅଛି ସେ ମଧ୍ୟ ଅପବ୍ୟୟରେ ଗଣ-
ନା କରାଯିବାର ନୁହେଁ ସେ ବୃଦ୍ଧମାନ ଅନୁଭ-
ବମଣ୍ଡଳ ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟାଧି ବାଧା ଏକ
ଅଧିକମାନେ ରହୁବା ସଦାଶେ ଜଣାଯାଏ ଅନ୍ୟ
କେଉଁକଣି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଏହେତୁ ଅପ-
ବ୍ୟୟ ନୁହେଁ ।

୯ ଦିନ । ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳ ସଂହାର କୃମି-
ମାନ ଅଧିକପୂର୍ବକ ବ୍ୟାଧି ପରାଧି ହୁଅଇ
କରି ମହନ୍ତରେ ବରା କ୍ରମା ପୁରାଣୀ ଅଧି-
କେ ଯେ ଗର୍ଭ ହେବ କାହା ମଧ୍ୟ ଅପବ୍ୟୟ
ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ଗର୍ଭରେ ଅନୁଭବମଣ୍ଡଳର
ଉତ୍କଳ ହେବାର ସମ୍ଭବ ।

୧୦ ଦିନ । ଏ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାମାନ ଉଚ୍ଚା-
ଧାରଣ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତମଠ ମହନ୍ତଙ୍କ ଉପରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିବ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତରେ ଉଚ୍ଚାଧାରଣ
କରାଯିବେ କେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୋମତ ମତେ
ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା
ଜଣ କ୍ରମା ଲେଖା ସହାୟକାର ନିୟତକରାଯିବେ ।

୧୧ ଦିନ । ମଠଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗରି-
ପଞ୍ଚାୟତ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକମାନେ ମଧ୍ୟ
ପୁଅକୁ ଅଛନ୍ତି ଏ ଯେଉଁ ନିୟମମାନ ରହିଛି
ହେଲେ ସମସ୍ତ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକମାନେ ଏଥିର ବହୁର୍ଭବ
ନ ହେବେ ।

କନା । ତିରୋତା ଓ ଚୋଳର କ୍ରମେ ହୋଇ-
ଜାହିଁ ଦାରଣ ଚାହା ବଦେଗରେ ପ୍ରାପ୍ତଯାଏ ।

ଉତ୍କଳଦେଶରେ ମାତ୍ର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହେଉ
ହୁଏ । ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଅନୁମାନକୁ ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ । କେବେ ପୁରୀର ଚଳଣିକ ଯେଉଁ
ହେଉ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରଥମଲକ୍ଷଣ ସତ୍ୟ
ଅଟଇ । ଇଂରାଜ ଉପରେ ଏ ଦେଶୀୟଲୋ-
କଙ୍କର ପ୍ରତିକାର ଚେତନା ଥାଇ କୁରୁକ୍ଷେ-
ତ୍ରରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବା ପରେ ଉତ୍କଳର ଉପକ୍ରମ
ପ୍ରକାରରେ ଉପକ୍ରମ ନୁହଇ ବୋଲି ଏଠା
ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି । କଳିଙ୍ଗରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର
ଉପରେ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ହିନ୍ଦୁ ହୋଇଅଛି
ଓ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଧାନ ଉପରେ ବିକ୍ରମ
ଏଠାରେ ଇଂରାଜ ଚାରିଦିଗରେ ଉପ କୁରୁକ୍ଷେ-
ତ୍ର ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଅଛୁବୋଲି
ଦାହାରିକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଓ ଯେ ଦେବ କୁରୁକ୍ଷେ-
ତ୍ରକୁ ଜାଣଇ ସେ କହଇ ଯେ ଏହାପୁରୀ
ପାଞ୍ଚକୁରୁରୁର ନ ହୋଇ ବରଂ ଅଧିକ
ରୁହି ଅଧିକଦିନ ଯାଜା ଦିଅଇ । ଏମନ
ଅବସ୍ଥାରେ ଇଂରାଜ ଉପରେ ବିକ୍ରମ ହୁଏ
କହି ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ସୁଲଭମୁଲୁରେ ଉପ-
ଧ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ତନ୍ତୁ ଅଦୌ
ଉପରେ ପୁଣି କି ନ ଗଲେ ସୁଲଭମୁଲୁର
କି ନାହିଁ ? ଯେଉଁ ଠାରେ ଉପରେ ପୁଣି କି ଶା-
ଅଛି ଓ ଯେଉଁ ଅଧିକ ମୁଲୁ ଦେଇ କିଛି
ପ୍ରକାରରେ ବିକ୍ରମ ସୁଲଭମୁଲୁର ଲଭି ଜଣା-
ଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଉପରେ ବି ଉପରେ
ଉପରେ ବିକ୍ରମ ସଙ୍ଗେ ଏମନ କିଛି ଉପରେ
ଦେଲୁ କି ଯଦାନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଇଂରାଜ ଉପ-
ଧର ଗୁଣର ଉପ ହେବେ ।

ଇଂରାଜ ଉପରେ ବିକ୍ରମ ନ ହେବାର ଏହି
ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଅତି ଗୋଟିଏ
ଦାରଣ ଅଛି ଯେ ଚାହା ଦୌରାସିଂହରେ ନୁହ
ନୁହଇ ସେ ଦାରଣ ଏହି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ସୁଲଭମୁଲୁରେ ଉପରେ ବିକ୍ରମ କରବାର ଦଧାନ
ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏ କଥା ଅଜ୍ଞାନଲୋକଙ୍କୁ ଏଠାରେ
ଜଣା ଅଛି ଓ ସବୁଦିନର ବିକ୍ରମେ ଏଥିରୁ
ଅବଗତ ହେବେ ଏ ପକ୍ଷରେ କିଛି ବିଶେଷ
କରୋବତ୍ର ହୋଇ ନାହିଁ । ଏତେଦେଲେ ପୁଣି
ଦୌରାସିଂହ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁଣି ଇଂରାଜ ଉପରେ
ଦେଇ ଠାରେ ଦେଲେ ମୁଲୁରେ ବିକ୍ରମ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ଦାହାକୁ ପ୍ରାୟଶଃ କଲେ ମିଳିବ, ସେ
ଉପରେ ବିକ୍ରମ ଦେଇ ଜାଣିବ ନାହିଁ ।

ଅଧିକ କଥା କି ବୋଲିବା ଅନୁମାନେ ସ୍ୱୟଂ-
ଏକଥା ଜାଣି ନାହିଁ । ବିକ୍ରମେ ଅବା ଜାଣିବା,
କିଛି ଏ ପୁଣି ଉପରେ ଜାଣିରହାହେବ ଏ ବିକ୍ର-
ଧରେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ ସମସ୍ତକରେ
ମାତ୍ର ଓ ଦାହାମାନଙ୍କରେ ଏ ବିକ୍ରମର ଗୋଷ୍ଠୀ-
ପକ୍ଷ ଲୋକା ହୋଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଅନ୍ତା
କେବେ ଅବଗତ ହେବେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଓ
ଜାଣିଲାରୁ ହେବୁ ଅବଗତ ଉପରେ ପ୍ରକାର
କହୁରୁ ପୁଣି ବିକ୍ରମେ । ଏତେଦେଲେ ପୁଣି
ଅନୁମାନେ ବିକ୍ରମର ଉପକ୍ରମକୁ ଅନୁ-
ଗମ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ଉପରେ
ଓ ଇଂରାଜ ସବୁଦିନର ଉପରେ ପ୍ରକାରରେ
କହୁରୁ ଦେଲେ ବିକ୍ରମ କରନ୍ତୁ ଚାହା ହେଲେ
ଅଧିକ ଉପରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମ ସମ୍ଭାବନା
ହୋଇପାରେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ପଥରର ଜାଗଜର ଉପରେ ଗଜ ଅବସ୍ଥ
ମାତ୍ର ଶା * ରାଜ ମଧ୍ୟରେ ଦାହଲ କରଣ
ଦାରଣ ଏଠାର ବିକ୍ରମର ମାତ୍ର ବିକ୍ରମ
ଦେଉଅବା ଓ କମିଆର ନାମରେ ପରଓନା
ଜାଣି କରୁଅବା ପ୍ରକାର ଏହିପରି ଏ ପଥରରେ
ଲୋକା ଯାଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ଉପରେ ଦେଲେ
କମିଆର ଏ ଥି ଗଜ ଦାହଲ ଦେଲେ ଦାହ
ଉପରେ ବିକ୍ରମର ଦାହ, ଉପରେ ଗଜମାଧ
ସୁଦ୍ଧା ଦାହ ଗୋକରକର ଦୋଷ ଓ ଜାଣିପୁର
ପୁର ଉପରେ ବିକ୍ରମର ଅଧିକ ଦାହଲ ନ ଦେ-
ବାକୁ ବିକ୍ରମର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ଉପ-
ରେ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରମର ଶା * ରାଜ
ଦିନାକ ୪ * ଶା ବିକ୍ରମର ଅଧିକ ବିକ୍ରମ
ଅଛି । ଯଦି ଏତେ ଧର୍ମସମସ୍ତ ଶାରେ ସେମାନେ
ଦାହଲ ଦାହଲ ନ ହେଲେ କମିଆର ବିକ୍ରମ
ହେଉ ନ ଦୌରାସିଂହ ଉପରେ ଅଧିକର ଧଳ
ଲୋକ କରନ୍ତୁ, ଏଥିରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମ
ଦୋଷ ନାହିଁ ଏହି ସେ ଏ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ
ବିକ୍ରମର ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରକାର ବିକ୍ରମର ।

ଉପରେ ପ୍ରାୟଶଃ ଏ ନଗରରେ
କନକଦିନ ବିକ୍ରମର ଉପରେ । ଗଜ ସମ୍ପାଦରେ
ଉପରେ କମିଆର ଓ ବିକ୍ରମର ମାତ୍ର ଏହି-
ର ଉପରେ ବିକ୍ରମର । ଏହିପରି ପ୍ରକାର
ଓ ଉପରେ ବିକ୍ରମର ସୁଦ୍ଧା ମାତ୍ର ବିକ୍ରମ
ଅଧିକ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମ ଉପରେ ବିକ୍ରମର ମାତ୍ର

ଉପରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ।
ଏହିପରି ଦୌରାସିଂହ ନୁହଇ ବିକ୍ରମର ଏଠାରେ
ହେଉନାହିଁ । ଦୌରାସିଂହ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରମ
ଓ ଉପରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ଅଧିକର
ଯେ ମାତ୍ର ବିକ୍ରମର ଉପରେ ବିକ୍ରମର ନୁହଇ ।
ପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରମର ଅଧିକ ବିକ୍ରମର
କହିରୁ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ସାହେବ ବିକ୍ରମର ଅଧିକର ।

କ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ପୁଣି ପୁଣି ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
କିନ୍ତୁ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର

ଗଜମାନ ଗଜମାନ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଯେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ପୁଣି ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଏ-
ମାନେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଇଂରାଜର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ବାକୁ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ପ୍ରାୟଶଃ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ପ୍ରକାରରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଲୋକ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଏ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅଗାଧ ମାତ୍ରରେ ସମ୍ଭା-
ସିରୁର ଉପରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଅଗାଧ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ସିଂହ । ବିକ୍ରମର ସମ୍ଭାସିରୁର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ବିକ୍ରମରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ର ମାନସ ଅଛି । ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ଅଛି
ଯେ ଏ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର

କିନ୍ତୁ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ସମସ୍ତ ଅଧିକ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ଦେବ ବୋଲି ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ମାତ୍ର ସମସ୍ତକାରୀ ହେଲ ଓ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
କାର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର

ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭାସିରୁର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ପୁଣି ଓ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ରେ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର
ନାହିଁ ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର ବିକ୍ରମର

ହେବ ଓ ଉତ୍କଳର ପର ଗୁଣପାତ୍ରରେ ଦମ୍ଭାତ-
କାରୀ ହେବ । ପୂର୍ବକାଳର ସ୍ମୃତିମାନେ ଏହି
ପ୍ରକାର ଗୁଣ ଜାଣୁଥିବାର ଅର୍ଥ ସେହି ଏହାର
କାଳ ସମ୍ମାନ ବର ହେଉଅଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚାନ୍ଦୁର ବସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଯେ
ସମ୍ପ୍ରମାନଙ୍କୁ ଲବଣ ଗୁଣରେ ପୁଅ ଅଧିକ
କରଇ ଓ ମଧ୍ୟ ପୁଣିବର ହୁଅଇ । ଅନେମାନେ
ବୋଧହୁଏ ଗୋମୁକ୍ତ ଲୁଗା ଗୁଣରେ ପୁଅ
ଅଧିକ ମିଳିଥାଏ ଓ ଅନୁମାନ ହୁଏଇ ଏହି
ହେତୁରୁ ଯେଉଁ ଗୋରୁର ବାଣୀ ମରମାତ-
ସାଧି ଲାଗାଇ ଲୁଗା ଗୁଣର ପୁଅ ରହନ୍ତି ।

କେଉଁ ଲୁଗାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁ ଯେ
କଳହରା ଲବଣକରୀ ଏକ ଜ୍ଞାନର ତପେ
ଲବଣର ବାଣିକି ଯାଏ ପ୍ରାୟ ୪ ୨୦ କା ହେ-
ବ । ଲୁଗାକୁ ଶାନ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଚାନ୍ଦୁର ଅଧିକ
୪ ୨୦୦୦ କା ଅନୁମାନ କରୁ ଲାଗା ଉପରେ
୪୫୫୫ ଶାନ୍ତି ବସାଉଥିଲେ । ସେ ବାଣିକି ଲବଣର
ଏ ୪୫୫୫ ବସାଉ କରୁ ଚାନ୍ଦୁର ପରମୋଧ ବର
ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବର୍ଷରେ ଏହାର ସ୍ୱପ୍ନ ମାତ୍ର ୪୫୫୫
ଲେଖାଏ ୪ ୫୫ କା ହେବ । ଅଧିକରେ
ଆଉ ଲୁଗାକୁ ଲୁଗା ଗୁଣର ଯେଉଁ ସେ
ଅଧିକ ଚାନ୍ଦୁ ବାଣିକିକୁ ସାହସୀ ହେବ
ନାହିଁ । ଏଥିକୁ ଫେଲହସ୍ତମ ଗୋରୁକୁ ଯେ
ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେବାରୁ ଦୋର୍ତ୍ତର ମେମ୍-
ର ମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଲୁଗାକୁ ଚାନ୍ଦୁ-
ରାକ ଚାନ୍ଦୁ ଅଧିକ ହେଉନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଗଣେଷକୁ ଫେଲହସ୍ତମ
ଅବସର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ନାମସ୍ତୁରୁ ଓ
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏ କରା ଓ ଶିକ୍ଷକ ଅଧିକ
ମନାକରଣ ହେତୁରୁ ବହୁତ ହୋଇ ଅଧିକ
ଏ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ନାମ ଲୁଗା ଗଣେଷରେ ଶ୍ରୀ
ହୋଇଅଛି ଏମାନେ ବସନ୍ତର ଶ୍ରୀ ଥିଲେ ଓ
ଏକ ମନାକରଣ ବସନ୍ତେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା
ଓ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏହାକୁ ଦୋଷୀ କରୁ କରା-
ଯାଏ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ
ରୁଣ ବସନ୍ତରେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ କଥାମାନ
ସୁଖାସାଧି ଚାନ୍ଦୁର ବସନ୍ତ ଦିନା ବସନ୍ତ
ହୁଏ ।

କର୍ମମାନ ବିର ହୋଇଅଛି ଯେ ମନାମାନଙ୍କ
ରୁଣର ଲେଖାଲିଖାହେବ ଅଧିକ ଲେଖାଏ
ଆଉ ଲେଖାରେ ବିଲକ୍ଷଣ ସଦୃଶ ଅପାଳକୁ
ଯାହା କରୁକେ ଓ ମୋରୀ ପ୍ରକାଶର ଅନାକ-
ଶ୍ରୀମାନ କର୍ମର ବର ଅନେକକୁ ଅଧିକେ ।

କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରର ଲେଖାଲିଖାହେବ ଅଧିକ ଲେଖାଏ
ଆଉ ଲେଖାରେ ବିଲକ୍ଷଣ ସଦୃଶ ଅପାଳକୁ
ଯାହା କରୁକେ ଓ ମୋରୀ ପ୍ରକାଶର ଅନାକ-
ଶ୍ରୀମାନ କର୍ମର ବର ଅନେକକୁ ଅଧିକେ ।

କେଉଁଠାରେ ଅଧିକ ଯେ ଗାଉଁବାଡ଼
କର ହୋଇ ଯାଇଅଛି । କେଉଁଠାରେ ଗାଉଁବାଡ଼
କେଉଁଠା ଏକ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତି ଏହି ହେତୁରୁ ବର
ହୋଇଥିଲା ଜାକରଣର ଚପଳାପିମାନେ ପୁଣି
ଗଠିତ ହେବାରୁ ଚିତ୍ତାନ୍ତରୀ ବା କର୍ମରେ ବର
ଦାତା ହୋଇଥିବ । କେଉଁଠାରେ ଅଧିକ
ଲୁଗାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

କାଉଁବାଡ଼ କିମ୍ପାନ ଚାନ୍ଦୁର ଯେ ହୋ-
ଏବି ବରଦାଣ୍ଡ ବର୍ମକ୍ଷେତ୍ରର ଦେବନ ଯାଜ୍ଞା
ହେଲେମାତ୍ରେ ଉନ୍ନାକାଗୁଣକୁ କୋରୁ ହୋ-
ଇଥାରେ ।

ପାଟଳାରେ ମୋଟିଏ ବସନ୍ତକାଳ ଅଧି
ସମାଦେବ ପୁଣିବ ଗୋଇ ଯାଇଅଛି । ବର
କରା ଲୁଗାକୁ କାର ବାହର ଅଧିକ ।

କେଉଁଠାରେ ଗାଉଁବାଡ଼ରୁ ବର ପାରି ମେ-
ସକୁ ଯେଉଁ ଦରଘାଟ ସଠାଇଅଛନ୍ତି ଗାହା
ସେଠାରେ ଶରେନ୍ଦୁ ସାହେବକରୁ ବରରେ
ପାଠ ହେବାରେ ମୁକ୍ତାକର କିମ୍ପାନ ଅଧି
ହୋଇଅଛି ।

ଏବର୍ଷର ଅଧିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର-
ବର୍ଷରେ ୧୫୫୫ ପ୍ରକାର ଉପୁଷ୍ପ ମରୁତ-
ଅଛି । କେଉଁ ପ୍ରକାର ହେତୁରୁ ପୁରୁପାର
କରୁକାଳରେ ୪ ୫୫୫୫ କା ବସନ୍ତ ହୋ-
ଇଅଛି ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଉତ୍କଳଅଧିକାରୀଙ୍କ
ମହାପଦ୍ମ ସମାପ୍ତେଷୁ ।

ମହାପଦ୍ମ !
କେଉଁଠାରେ ଗଣେଷ ଯେଉଁ ବସନ୍ତ
ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉ ଚାନ୍ଦୁର ବରଦା
ହେବେ ।

କର୍ମରେ ବର ଗଣେଷପୁତ୍ରର ଅଧିକ
କରି ହେଉଅଛି । ଏବର୍ଷ ନୂନାଧିକ ଏବର୍ଷ
ଗଣେଷ ଶିଳ୍ପ ହୋଇଥିଲେ । ବସନ୍ତପ୍ରକାଶରେ
କରୁକାଳରେ ଗଣେଷ-ବସନ୍ତ ଲବଣର
ହୋଇଥିଲା; ପୁଣି ଗଣେଷପୁତ୍ରର ବାଳକାଳ

ଓ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଗଣେଷ-ବସନ୍ତର ଲବଣ-
ହର ହୋଇ ପର । କରୁକାଳରେ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ
ନେ ଯାହା ଗଣେଷମେରୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁକାଳ
ସ୍ତ୍ରୀ ବର ନ ଥିଲେ ଓ ଲୁଗା ମଧ୍ୟରେ ମହାପଦ୍ମ
ଗଣେଷମେରୁ ଅଧିକ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇ-
ଥିବ ବସନ୍ତ ମାତ୍ର ଲବଣରୁ ବରଦେଓ
ଗଣେଷ ମେରୁ ବସନ୍ତର ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଲବଣ
ହୁଏ । ପିତୃକାଳ ବରଦେଷ୍ଟରେ ଲବଣ
ବରଦେଷ୍ଟରେ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ପିତୃକା କରୁ
ହୋଇ ନ ଥିବ; କରଦେଓ ଗଣେଷ-ପିତୃକା
ମଧ୍ୟ ସଦାପେକ୍ଷା ଲବଣ ହୋଇଥିଲା । ଗୁରୁକା
ଦାହ ଗଣେଷ ଗଠନ ସଦୃଶ ହୁଏ ପୁଣି
ଥିଲା ମାତ୍ର ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ମେରୁ ଲବଣ ହୁଏ ।
କାଳକ୍ରମରେ ଏକ ଗଣେଷ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାମ ଏହି ନ ଗରୁରେ "ଗାଈ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ" ହୋଇଅଛି । ଲତ ।

କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର } ବସନ୍ତକାଳ
ଯାଏତ୍ୟ } ଗଣେଷ ବର୍ଷକ ।

ପ୍ରକାର ଅଧିକ ଲବଣରେ ବସନ୍ତ ମତ
ହୁଅଯାଇ ନ ଥାରେ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗଣେଷମେରୁ
ରୁ ଲବଣରେ ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଧିକାଂଶରେ ଲବଣ
ହୁଏ । ଲୁଗା ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗଣେଷମେରୁ
କରୁକାଳରେ ଗଣେଷ ଲବଣ ହେବେବରେ
ସଦାପିକର ଗଣେଷକୁ ଗଣେଷ କରୁଥିଲେ
ଓ ଗଣେଷକ ବସନ୍ତରୁ ବର ବିକାଶକାଳର
ସମାଦେବ ଦେଖିବାକୁ ଯେଲେ ଯାହା ଯାଏ
ଥିଲେ ଲୁଗାକୁ ଦୋଷ ହେବ ଯେ ଲୁଗା
କରୁକାଳରେ ଗଣେଷକ ଲବଣ ହୋଇଅଛି
ସେ ଦନ ପ୍ରାୟ କରୁକାଳରୁ ସମାଦେବ
କରୁକାଳରେ ହୋଇଥିବ । - ବ, ଲ, ଯା ।

ଉତ୍କଳମାସିକା ।

ଅଧିକ ଲୁଗାକୁ ଗଣେଷପୁତ୍ରର ବସନ୍ତକାଳ
ମୁକ୍ତାକର ହୋଇ ବସନ୍ତ ହେଉଅଛି । ଏଥିରେ
ପ୍ରାୟତଃ ଗଣେଷ ଲବଣ ଓ ବସନ୍ତ ବସନ୍ତମାନ
ନାମା ଲବଣ ଓ ବସନ୍ତା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବସନ୍ତ
ହୋଇଅଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ୫୫୫୫ ଶ୍ରୀ
କାଳରେ ପାଠକାଳରେ ଲବଣ ମାତ୍ର ୫୫୫୫ ।

ଯାଏତ୍ୟ } ଗା ଗାଈଲକ୍ଷ୍ମୀର ବସନ୍ତ ।

ଏହି ଲବଣକାଳର ସଦୃଶ ବାକ ଦିନା-
କାଳର ବସନ୍ତକାଳରେ ଗଣେଷପୁତ୍ର
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଅନୁରକ୍ତ ଉତ୍କଳମାସିକା ତା ୧୯ ଉତ୍ତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଅକ୍ଟୋବର ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା ।

ଶୁକଳାୟ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ ୧୮୭୨ ବାଲି ତା ୧୯ ଉତ୍ତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର—ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାଗଣର ମୁନସଫୀ ଚୌକର ନୂତନ କର୍ମଣ ଅଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମାସେ ତା ୧ ଉତ୍ତର ପ୍ରତଳିତ ହେବାର ଅନୁମତ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସାଧାରଣକ ଜାଣିବାପାଇଁ ଏହୁ କଥା ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ।

କୋଠଦେପତ୍ତ ଅମଳାକୃତ ଦଳ କମିସନାଣ ଦଖଲ କରିବୁ ମାସିକ ଟ ୨୯ ଟା ଦେଉଳରେ ଏକଜଣ ଅମଳ ସାକମାସ ପାଇଁ ମୁଦରର ହେବ, ସେହି ଅମଳ ଦକ୍ଷିଣାପୁ ଅମଳ ଓ ମେଘ ତ୍ରୟ ଶର୍ଯାଳ ନକ୍ଷତ୍ରା କର୍ମରେ ଉତ୍ତମ ପାରଦର୍ଶୀ ଥିବ, ଅତିଏକ ଉକ୍ତ କର୍ମାଚାର୍ଯ୍ୟ-ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ଆଦେଶନପସ ଅଦାବତ୍ତ ଦି ୧୯ ନ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନ ସ୍ଵାକ୍ଷରଦାଉଳ କାକ-୨ରୁ ପ୍ରେରଣ କରବେ ।

ପୁସ୍ତକ
ତା ୨୯ ଉତ୍ତ
ସେପ୍ଟେମ୍ବର
ସନ ୧୮୭୨ ବାଲି }
Kedar nath Dutt
Dy. Collector
Pooree.

ମୁନସଫୀ ।	ଆନା	ଯେ ମହଲମାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆନା ଥିବ ।	କଲ ।
୧. ବାଲେଶ୍ଵର	କଲେଶ୍ଵର	ବାଲେଶ୍ଵର ବା ସଦର ମହଲମା ...	ବାଲେଶ୍ଵର
	ବାଲିଶାଳା		
	ବହରୀ ବା ବୁଢ଼ା		
	ବାଲେଶ୍ଵର	କପୁର	"
	ସୋଲେ		
	କପୁର		
୨. ଆମଳବର ଅଥବା କାକପୁର	ଆମଳବର	କପୁର	"
	ମୁଖା		
	କାକପୁର	କାକପୁର	କଟକ ।
୩. କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା	ଓଲାନର	କାକପୁର	"
	ପଟାମୁଣ୍ଡି	କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା	"
	କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା		
	କରନାଥପୁର	କରକୃଷିପୁର	"
୪. କଟକ	କଟକ	କଟକ ଅଥବା ସଦର	"
	ବାଲେଶ୍ଵର	ମହଲମା	
	କରକୃଷିପୁର	କରକୃଷିପୁର	
୫. ପୁସ୍ତକ	ଲୁକ୍ତି	ପୁସ୍ତକ ଅଥବା ସଦର ମହଲମା	ପୁସ୍ତକ ।
	ପୁସ୍ତକ		
	ଗୋପ		
	ପିପିଲ	ଗୋପା	"
	ଗୋପା		
	ଖାଳି		
ବାଣପୁର			

ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା ଉତ୍ତର ଓ ମାର୍ଚ୍ଚର-ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା, ଅଗାମୀ ତା ୨୯ ଉତ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଅରପୁ ହୋଇ ତା ୨୭ ଉତ୍ତରେ ପେଷ ହେବ, ଏବଂ କଟକ, ବାଲେଶ୍ଵର, ପୁସ୍ତକ ଓ କାକପୁର ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ସ୍ଵାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା । ଶ୍ରୀ-କେନ୍ଦ୍ର ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ନକ୍ଷତ୍ରମାସ ତା ୨୦-୨୧ରେ ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକଠାରେ ୫୨ ଟା ଫିସ ଦାଖଲ କରବେ ।

ଉତ୍ତର ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ର-କ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଯେତେ ନମ୍ବର କିମ୍ବଦନ୍ତ ହୋଇଅଛି ସପ୍ତାକ୍ଷର ଲେଖକା ପାଇଁ କାହାର ଆଖ୍ୟାୟନ କିମ୍ବଦନ୍ତ ହେଲା, ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ପରୀ-କ୍ଷାକ୍ରମେ ବିଷୟରେ ସପ୍ତାକ୍ଷର ଉତ୍ତରପରୀକ୍ଷା ଶ୍ରୀୟ ନ ୧୯ ମୂର ଦିଅଯିବ ।

ଉତ୍ତର ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସମ-କ୍ଷାରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପରଦେବ ପୁସ୍ତକର ଉତ୍ତର କର ଦିଅଯିବ ଯାହା ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ଉତ୍ତରପରେ ନକଲ କରବାକୁ ହେବ, ଅଉ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଦିଅଯିବ ଯହିଁରେ ପରୀକ୍ଷାକ୍ରମେ ନିଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରକଳଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟପେ (ବାର୍ତ୍ତାବହ ବରାଗର କର୍ତ୍ତୃପ-କ୍ଷାୟଗଣ ଯାହା ଅନୁମୋଦନ କରାଅଛନ୍ତି) ପଠ ଲେଖିବାକୁ ପିକା କରାଅଛନ୍ତି ବ ନାହିଁ କରାଯିବ ।

କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ
 ଉପରୋକ୍ତ ଅକ୍ଷରରେ ଉଲ୍ଲେଖକୃତ ଗ୍ରନ୍ଥପତ୍ର
 ଲେଖକଙ୍କ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅନୁମୋଦନ କରି-
 ଅଛନ୍ତି, ତଦ୍ୱିଷୟରେ ମାଉଜର ବୃତ୍ତିପତ୍ରା-
 ଲେ ଅନୁକୃତ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଦିଆଯିବ ।
 ପତ୍ରାକରଣ ବ୍ୟୟରେ ଉଲ୍ଲେଖକ ନିମ୍ନେ ନିମ୍ନ-
 ର ଦିଆଯିବ ।

ରୁଗୋଳ	୧୦୦
ଉତ୍ତରାମ	୫୦
ପାଣିଗିରି	୫୦
କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ରମାତ୍ର ଓ ଉପବିଷୟର ଚିତ୍ର	୫୦
କଣ୍ଠପତ୍ର [ନିମାଉଦାଗୁଳ ନିମିତ୍ତାତ୍ମା ହୁସାର ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ଓ ଅ- କ୍ଷୟନୀୟପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁଠି ଉପଦେ- ଶ ଦିଆଯାଇଅଛି]	୫୦
କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର	୫୦
ପ୍ରାୟୋଗିକା	୫୦
ଉତ୍ତର	୫୦

ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟର ପତ୍ରାକରଣରେ ପୁର-
 ଦତ୍ତା ପ୍ରମୁଖ ପୁସ୍ତକ ହେବ, ୧ମ ଦତ୍ତା, ଉତ୍ତ-
 ବିଜ୍ଞାନ ନାମକ ପୁସ୍ତକ, ୨ୟ ଦତ୍ତା, ଜ୍ଞାନ-
 ଘଣ୍ଟିକା ନାମକ ପୁସ୍ତକ, ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସ୍ତାବନାରେ
 ଏହି ପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖି ଦିଆଯିବ ଯଦ୍ୱାରା
 ପତ୍ରାକରଣକାରୀମାନେ ବୁଝିପେ ଯେ ଉତ୍ତମ
 ପ୍ରମୁଖ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ତର ଲେ-
 ଖିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣସଂଖ୍ୟା ପାପ୍ର ହେବେ ।
 ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ୧୦୦
 ଉତ୍କଳ ରଚନା ୫୦
 ବଙ୍ଗଳାସାହିତ୍ୟ ୫୦
 ୦୦ ୨୦୦
 ପତ୍ରାକରଣକାରୀମାନେ ବଙ୍ଗଳାସାହିତ୍ୟର ପତ୍ରା-
 କରଣକାରୀ ମଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ପତ୍ରାକରଣକେ-
 ନ ୫୦ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ପାଇବେ ।

ମାଉଜରୁଦ୍ଧି ପତ୍ରାକରଣକାରୀମାନେ ଉତ୍କଳ-
 ସାହିତ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ପତ୍ରାକରଣରେ ଉପରୋକ୍ତ-
 ପାତ୍ରାକରଣ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ଏବଂ ବାକ୍ୟଗଣିତରେ
 ପତ୍ରାକରଣ ହେବେ । ଉପରୋକ୍ତପତ୍ରାକରଣ ପ୍ରମୁଖ ମଧ୍ୟ
 ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର, ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର
 ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ଅନୁବାଦ ରହିବ ।
 ବିଷୟ ବିଷୟ
 ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ୧୦୦
 ବାକ୍ୟଗଣିତ ୫୦
 ୦୦ ୧୫୦
 ଜ୍ଞାନ ପାଠକାଳୟ ନିକଟରେ ।
 କର୍ମାଳୟର ପ୍ରମୁଖପତ୍ରାକରଣ ।
 କଟକ ।

176

ପଞ୍ଚା ଶ୍ରାମରେ ବାବୁ ବୌରଭରଣ ଦୋଷ
 ନାମରେ କରେ ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ଲୋକ
 ଅପଣା ବ୍ୟୟରେ ଏକ ବନ୍ଦୁ ପତକ ଓ ପତା
 ସୁଦ୍ଧା ଭୃତ୍ୟ କରି ପଞ୍ଚାଧର ଝିନା ବ୍ୟୟ କରି
 ଅପଣା ଓ ଚଳିଲେ ଯାହାକିଲେ କିମ୍ପା
 ଶ୍ରମକାର ଦେଇଅଛି ଏମନ୍ତ କିମ୍ପା
 ଠାରେ ଅଣ୍ଟାଏ ପାରିଲେ ପଶି ଆସି
 ଦୋଷରେ ଯୋଗା ମାତ୍ର କଲେ ହିତ
 ଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦୁ ଏକଥା ମନସ୍ତମେଷ୍ଟରେ
 ଯାହାଅଛି ଓ ଗାଁ ବନ୍ଦେଇ । ଯଦ୍ୟପି ସୁନ୍ଦର
 ବାବୁ ଉତ୍କଳମୁଖେ ଅଭୁଜାନ ଦେଉଥାନ୍ତି
 ତେବେ ଯେଉଁଠାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ
 ଥାନ୍ତି । ଦେଖିବେ କି
 ଯାଏ ଓଡ଼ିଶାର ପଶ୍ଚିମ ମାଗୁରି ନାମ ଉତ୍କଳ
 ଜାତିକାରେ ଦେଖା ହାଉ ।

ଉତ୍କଳଜୀବିତା ହୁଲେ ବାବୁ ବୌରଭରଣ
 ଦୋଷକୁ ଅନ୍ୟଦାକ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ । ସେହି
 ଜମିରେ କି ଅଧା ନୁହନ୍ତି । ଯଦି ଦେଖିଲ
 ଲୋକା ତା ବ୍ୟୟ ଦେବକ
 ଜନମା ସମ୍ପରେ
 ଉପେକ୍ଷା ଏକ

ଏମନ୍ତ ସହାୟିତା କରୁଅଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର
 ନାଥାଙ୍କୁ ଅନୁରକ କରି ଅଧା ଓ ପ୍ରାୟଶଃ ଅଧିକ
 ଅଛନ୍ତି ମୋଦେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କିମ୍ପା
 ଘାଆଲକର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷବୃତ୍ତି ସ୍ଥାନ ଥାନ୍ତି ତେବେ
 ଫେରନ୍ତ କେବେ ମନକ ହୁଅନ୍ତା ଦୋଷଭାବ
 ନିମାରେ ।

ପାଖରୁକି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ପାଠାବଳୀ ସଂସ୍କୃତରେ ଏକ ଗୋଟ
 ଯୋଗ ମଧୁକ ଯୋଗସୂତ୍ର । ଯଦିକିମ୍ପା
 ଯଦି ଯାହାକିଲେ ଦେଖାଦେଇ ଦେବ
 ପରାଧର, ସମ୍ପଦ, ସାମଗ୍ରୀ ବଦନା
 ବାହାରି ଯୋଗାଦ ଉତ୍କଳ
 ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି
 ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି

ଏ ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମେଘ ପଠାଉବାବୁ ଦୋଷର
 ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।
 ଏଥରୁ ଉତ୍କଳଜୀବିତା ତ ଏ ଶ୍ରୀ ବରସ ମଧୁକ
 ତ ଏ ଶ୍ରୀ ମ ଏହି ହେଲ ଯେ ଉତ୍କଳଜାତି
 ଅଥବା ଏ ଯୁକ୍ତ ଲୋକ ବଦ୍ୟାଲପୁରେ ଅଧିକ
 ଯାହାକି ନାହିଁ । ସମ୍ପର୍କ ମହାମୟ
 କର ବ୍ୟ ବୋଲି ଉତ୍କଳେ ଯେ
 ଉତ୍କଳ ଯେଉଁ ବଦ୍ୟାଲପୁମାନ ସ୍ଵାପନ
 ଯେଉଁ ଚତୁରେ ସମସ୍ତେ ପଶିବାର ଅଧିକ
 କାଣ ଅଧିକ ଓ ଗବଶ୍ଚିମେଘ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ
 ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କର ଅଦାୟତାକୁ ବଦ୍ୟାଲପୁମାନ
 ସ୍ଵାପନ କରବାର କିମ୍ପା କର ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ
 ଦାଉର କିମ୍ପାକୁ ମାଉବାକୁ ପତକ ତେବେ
 ଦାଉର କିମ୍ପାକୁ ବଦ୍ୟାଲପୁମାନ ଦେବେ ସୁଖର

କଦେନାରେ ସଦ୍ୟାଂଗ୍ରାମ
 ସଦ୍ୟେଶ୍ଵର କଲେ । ଯଥା ।—
 ଯଦ୍ୟପି ଏହି ସରକର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
 ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଵାସିତ ନୁଥାଉ ଓ ଦେଗା
 ଗ୍ରାଣ୍ଡିଆ କମା ଜାତିମୁକ୍ତ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଆମୁକ୍ତ
 ଲୋକ ଏ ଧୂଳରେ ବାହା
 ଯାହା ମଣ୍ଡଳର ଯେ

ଅଧ୍ୟୁନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବରୁ ଲୋକେ
 ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରପାଠାରେ ଏକ ସର ହେବ ଓ
 ପ୍ରାର୍ଥନାବାସ ହୁଲେ ଗପିସାରେ କି କି
 ଏକସମ୍ପର୍କ ବରୁ ହେବ । ଯେବେ ଅଧିକାଂଶ
 ଶାସ୍ତ୍ରପାଠାମାନେ କର ଅପତ୍ତି ନ କରନ୍ତି
 ତେବେ ଭଲ ବାକର ବଦ୍ୟାଲପୁରେ ପଶି
 ପାରିବ ଓ ମଦ୍ୟ ଶେଷ ଅପତ୍ତି ବୁଧର
 ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀର କର ବ୍ୟୟ କର ଏକା
 ବାଲକର ପଶିବାସଦ୍ୟାଂଗ୍ରାମେ ପଦ୍ୟାଲପୁ
 ଗୋଟିଏ ପୁଅକର ଶ୍ରୀମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀର ବାବୁ
 ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ
 ଏ ପ୍ରକାର ସଦ୍ୟାଂଗ୍ରାମେ ସୁଖ କେବଳ
 ଯାହା ଅଧିକ ଦେଖି ।
 ଯଦ୍ୟପି ଶ୍ରୀମାତ୍ରରେ ଯେ କେମାନେ

ଅଧ୍ୟୁନରେ ସେହଲେ ଗାହାର ପ୍ରକଳ ସେମାନ
 ଉଚିତ ତାହା କଲେ ଏ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ
 ଭଲ ଦାୟାପୁରୁ ଅଧିକ ଯେଉଁକେକର ଉପକା
 ର ଅଛି । ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଦେଗାବୁ ଗ୍ରାଣ୍ଡି-
 ସ୍ଵାମ ବ୍ୟାଗ୍ରୋ କା ରେଲେକ ଅଧିକାଧିକ
 ଦେ ମଣ୍ଡଳୀର ମତ ଅଧିକ୍ୟ ପୁଅକ ଦେବ
 ଓ ଦେଗା ବଦ୍ୟାଲପୁରେ ଏମାନଙ୍କ ପଶିବାର
 ଦାଉର ହୋଇ କି ଯାରେ । ଅଧିକାଧିକ
 ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ଯେଉଁକେକ ଲୋକ ଉପରେ ଅଧିକା
 ଶାସ୍ତ୍ରର କର ଦେବା ଅଧିକାଧିକ ବଦେବ-
 ନାରେ ସୁସ୍ତିପୁତ୍ର ନୁହଇ । ଯେଉଁ
 ଗବଶ୍ଚିମେଘକର ଭରଣ
 ଲୋକଙ୍କ ବିକ୍ଷା କି ଯେ ଅପତ୍ତିସୁତ୍ର
 ବଦ୍ୟାଲପୁ ସ୍ଵାପନ କି ମଧୁ ବଦ୍ୟାଲପୁ ସୁଧା
 ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି ଯଦି

କେବେ ହୁଲମାନେ
 ହୁବେ ମାତ୍ର ଓ ଉତ୍କଳମେଘ କିମ୍ପାରେ
 ନ ହୁଲେ ଏକ ମତ ଦେବ ଯେ ଅଧିକ
 ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ

ଗବଶ୍ଚିମେଘ ବଦ୍ୟାଲପୁ
 ଦେବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର
 ଶିକ୍ଷାକରଣର ଉତ୍କଳ ବିକଳା
 ବଦ୍ୟାଲପୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବଦ୍ୟାଲପୁ
 ବାମ୍ଫାଲପୁରେ ବିକ୍ଷାକରଣର ପ୍ରକାର
 ସବୁ ଓଲଟ ଯାଇବ ବଡ଼ ବଡ଼
 ଦେଖନ୍ତୁ । ଏକ ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଯାହା ଯେ
 ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ
 ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ
 ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ
 ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ ଯେ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ନାମ
 ପ୍ରକାର

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିବରଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିବରଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିବରଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିବରଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିବରଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଦିନେକରେ ପରିଷଦା ଶ୍ରମଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରଣ
 ଗୋ ୩୦ ଟା ବୃତ୍ତି ବରଣର ହେବ । ଇନ୍ଦ୍ର
 ମଧ୍ୟରେ ଗୋ ୧୦ ଟା ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମାସକୁ ୫ ୨୫ ଟା ଲେଖାଏ ଓ ଗୋ ୩୦ ଟା
 ଦ୍ୱିତୀୟଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସକୁ ୫ ୨୦ ଟା
 ଲେଖାଏ ଧର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ବୃତ୍ତି ସଙ୍ଗାପେକ୍ଷା ଅଧିକ
 ଅଳ୍ପ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାଇବେ ଓ
 ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋ ୩୦ ଟା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କ
 ଅବଶ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ
 ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଶାର ଲାଭ ଗୋ ୨ ୫୫ ପଡ଼ିଅଛି ।

ଯଦ୍ୟଦି କୌଣସି ଜଣଙ୍କ ବୃତ୍ତି ଖାଲି ପଡ଼ିଲ
 ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଣା ହେବ କରବାର ଉପସ୍ଥିତ
 ଲୋକ ସେ ଜଣଙ୍କର ନ ଥାଏ ତେବେ ଦେବାର
 ଅପାତ ଓ ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି ଲୋକ ଦମ୍ଭିଣୀର
 ଅନୁକ୍ଷେପକ୍ରମେ ସେ ବୃତ୍ତି ପାଇ ପାରବ ।

ଅଳ୍ପ କର୍ମମାନ ପ୍ରାୟ ସ୍ୱଳ୍ପସ୍ୱର ସୁଲକ୍ଷଣ
 ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ଓ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଲ୍ଲେଖର ପ୍ରୟୋ-
 ଜନ ନାହିଁ ।

କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡବଜାର ବୃତ୍ତିମାନର ଏକପ୍ର
 ସଂଗୋଷ୍ଠୀ କର୍ମମ ପ୍ରଭୃତ କରି ଏମନ୍ତ ଅଗା
 କରନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କ ଲେଖକୁ ବିଦ୍ୟା-
 ବିକ୍ରା କରନ୍ତୁ ଯେପରି ଉତ୍ତର ଦେବା ଗର୍ଭଣ୍ଡ
 ମେଣ୍ଡବର ଉତ୍ତର ଚର୍ଚ୍ଚର ଉପାୟ ହୋଇଅଛି
 ଓ ଏ ଉପାୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ତମେ
 ଉତ୍ତରଶ୍ରେଣୀର ବାଳକ ବାଳୟବକାରେ ପ୍ରାୟ
 ନ ଅଦାରତର କଳ ହେବାପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇପାରେ । ପାଠମାନରେ ବୃତ୍ତି ଲାଭ କରି
 ତମା ବ୍ୟୟରେ କର୍ମବଦ୍ୟାଳୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ
 ସମ୍ପର୍କ ଦେବା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟାବିକ୍ରା କରବାକୁ
 କୌଣସି ବ୍ୟାଧାରଣ ପ୍ରକାର ଚାଲିବ ବାଳକ
 ସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଏଥି ସମ୍ପର୍କ ମାନ୍ୟ-
 କର ଲେଖକମଣ୍ଡଳ କବର୍ଣ୍ଣର ଦସ୍ତଅଛନ୍ତି କି
 ଯଦ୍ୟଦି ଚାହାଣୀରେ ଯେଉଁ ବାଳକ ଅଳ୍ପ
 ବୟସରେ ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ ଦେଖାଇପାରେ ସେ
 ବ୍ୟକ୍ତି ପରମେଷ୍ଠରେ ତମେ ଉଚ୍ଚି ବିଦ୍ୟର
 ହୋଇପାରେ ଉତ୍ତର ଏମନ୍ତ ବାବଦୀନ ହେବାର
 ଉପକ୍ରମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିବୃତ୍ତି ପାଇ ଅଧ୍ୟ
 ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାପାଇ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ
 ଜାଣା ହେଲେ ସେ ଅପରା ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି
 ଉତ୍ତରତ ଲେଖକାରେ ମଜ ହେବ ନାହିଁ ।
 ଅନୁମାନକ ଲେଖକମଣ୍ଡଳକର୍ଣ୍ଣର ଅପା

ଗମାନ୍ୟ ନୁହଇ ବହୁ ଜାହାଜ କର୍ତ୍ତାଭୂତ କର୍ମମ-
 ପ୍ତାକୁ ଜାଣା ପ୍ରଚଳନ ହେବ କି ନାହିଁ ଦେଖି-
 ବାରେ ଅସିବ ।

ସାପ୍ତହିକ ସଂବାଦ ।

ସାପ୍ତହିକ ଅଟକନଦେ ସାହେବ ବ୍ରାହ୍ମଣ
 ଅଧିକାରୀ କଲେକ୍ଟର ଓ ଅଧିକାରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
 କର୍ମକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟର ପ୍ରକାଶ ନବରତ୍ନ ଉତ୍ତର
 ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୁଣାଯାଏ ଯେ
 ମୋଟାବଳର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ସମ୍ପ-
 କ୍ରମ ସମସ୍ତକ ସ୍ୱପ୍ନେ ବିଦ୍ୟାର ହୋଇଅଛି ।

ନୂତନ ଫୁଲକଦାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସର ବି-
 ଲକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରୀୟା ସମ୍ପର୍କମେଣ୍ଡକୁ ଯେଉଁ ଦରଶାପ୍ର-
 ବଠାଳ ଯାଉଅଛୁ ତହିଁରେ ଅବଧି ୧୯୦-
 ଶର ସାକ୍ଷର ହୋଇଅଛି । ଅଧି ଅନେକ
 ଲୋକ ସାକ୍ଷର କରବେ ଜାଣା ସମ୍ପର୍କ ହେଲେ
 ବ୍ୟବସ୍ଥିତମେଣ୍ଡକୁ ପଠାସିବ ।

ମହାନାମ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଜେନରାଲ ସାହେବଙ୍କ
 ବମ୍ବେଇକୁ ଯାଉଁ ବାଟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟର ହୋଇ-
 ଥିଲା ସମ୍ପ୍ରତି ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ଦୁଇର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ପର୍କର ଥିବ । କେନ୍ଦ୍ର
 ବାହାର ବାବଦ କର୍ମର ନାହିଁ ।

ଦମ୍ଭେଇଗଡ଼େ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦମ୍ଭେଇର
 କବର୍ଣ୍ଣରାହେବ ଦେବୋଲମ୍ବନ ବୃତ୍ତିରେ ନବର
 ସକର୍ଣ୍ଣନ କରନ୍ତୁ ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ପର୍କରାହେବ
 ଓ ଦମ୍ଭେଇ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ନବର ମଧ୍ୟରେ
 ଗୁମାସ୍ତ ବଦ୍ଧଥିଲେ । ଜଗତବାସିନୀରେ ବିକ୍ରମ
 ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତରନ୍ତ ଏକା ଦେଖିବା ଜାହାଜର
 ନାଟକ ଥିଲା । ସୁଦ୍ଧା ବାହାରକୁ ବାହାରମାନ
 ସମ୍ପର୍କ ଅପମାନ କି ଥିଲା ସୁଦ୍ଧା ଲୋକମାନେ
 ଅପରା ଉଚ୍ଚାନ୍ତାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତରନ୍ତଲେ
 ଓ ଦର୍ଶନମାନେ ବଜାରରେ ଗୁମୁସ୍ତଲେ ।
 ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଓ ଜାହାଜ ସମରୁଦ୍ୟାହାରୀ ଲୋକର
 ବାତ ଦେଖି ଦେହୁ ଚିନ୍ତିଥାଉ ଅନୁରାହର
 ଥିଲା କଲେ । ଅନାନ୍ୟ ବର୍ଷସର ଏଥିର ଅ-
 ଲୋକ ନାହିଁ ହୋଇ ନ ଥିଲା କଥାର ଗର୍ଭଣ୍ଡ
 ସାହେବ ରାମ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମରେ
 ଗୁମାସ୍ତର ସୁଦ୍ଧାକୁ ପ୍ରକାଶମାନ କରି ଏକପ୍ର
 ଅବସ୍ଥାକୁ ବାହାରବାରେ ଦେଖିବର ଉତ୍ତର
 ଉତ୍ତମ ପରତସ୍ତ ପାପାୟାଏ ।
 ପେଣ୍ଡୋଦ୍ଧାରରେ ବସ୍ତୁତା ଦେଖି ରାମ ସୁଦ-

କ ହୋଇଅଛି ହତ୍ୟା ଉଦ୍ଧାରଣେ ଏଥିରେ
 ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶକୁ ଅଭିଲୋକକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରି-
 ବାରେ ଏକପ୍ରକାର ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।

ମହାନାମ୍ୟ କବର୍ଣ୍ଣରଜେନରାଲ ସାହେବଙ୍କ
 ଦେଖିବାକରି ଅନେକ ଦେଖାୟ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟ-
 କ୍ତିମାନେ ବମ୍ବେଇକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ
 ଏହି ସାକ୍ଷର ବରଦାର ହେବ ଓ ପ୍ରତିକ୍ରମ ସାହେ-
 ବଙ୍କ ସମ୍ପାନ କର୍ମଳକ୍ଷରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ୟାତ
 ସମାପ୍ତବର ବାବଦ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଅନୁକ୍ରମରେ ଏକ ପଞ୍ଚାବର ଅନାନ୍ୟ
 ଜଳରେ ଏକର୍ଷି ଏମନ୍ତ କୃଷି ହୋଇଅଛି ଯେ
 ଦେଖାୟ ଲୋକମାନେ ଅନୁରୋଧକୁ ଏସର
 କ୍ଷେତ ଦେଖି ନଥିବାର କୁହନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ-
 କର ସୁଦ୍ଧା ଏବର୍ଷ ସଙ୍ଗରେ ଯିଅଛୁ ।

ବମ୍ବେଦାର ଗୁରୁକୃଷ୍ଣାଜ ମହାନାମ୍ୟ ମଲ୍ଲ-
 ଶର୍ତ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଦୁଷ୍ଟତା ଜାତ ହୋଇଅଛି
 କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରବକ ହେବାର ସମ୍ପର୍କ ସେହି-
 ବ୍ୟକ୍ତି ମହାନାମ୍ୟଙ୍କ ଦେଲ ଯେ ପୁଣି କିନ୍ତୁ ହେବାର
 ହେଲ ପରଦା ଦେଖିବା ନିଧନା ହେବାର ସେ
 ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୨*୦୦୦ଟା ଅର୍ଥସଂଗ୍ର ହୋଇଅଛି ।
 ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଗୋମାନବଅହେବପନ୍ତୁ, ଜାଣା
 ହୋଇଥିଲେ ସମରତ ସୁରକ୍ଷାର ପାଇଅଛି ।

ଦେଖାସିର୍ଷକରେ ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ଥାପନା
 ଲୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ୧୦୦ ଟ
 ଲକ୍ଷାୟ ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ରପାଠାୟ ଅଧ୍ୟୟନ ବିଭାଗକୁ
 ପ୍ରାର୍ଥା ହୋଇଥିଲେ ହେତୁ ତ ୭୦ ଟରୁ ଅଧିକ
 ଉତ୍ତର କରବାର କର୍ମମ ନାହିଁ ।

ସମୁଦ୍ରକଳମ ସୁଦ୍ଧା ବାହାରକରବା ବିଷୟ-
 ରେ ଦେଖିବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇବ ପରିକାରେ
 ବାହାରଅଛି । ଏକପ୍ରକାର ତଳରେ ଏକପ୍ରକାର
 ହେଉ ଉଦା ପୁଣି ଥାଏ ଏହାକୁ ବାହାରକରବା-
 ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଯତ୍ନ ଓ ପରମ୍ପରା ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଏକପ୍ରକାର ଦେଖିବର ଅବଲମ୍ବନ
 ଦେଖି ଯେ, ଦୋମ୍ଭାଇର ନୀରକେଳ ନହୋ-
 ଶୁଦ ହୋଇ ପାଇଅଛି । ଏହି ସଙ୍ଗରେ
 ସମୁଦ୍ରରେ ନୀରକେଳ କିଷ୍ଟେ କରବାର ପୁଣ୍ୟ
 ପ୍ରତିଦେଲ ଦୋମ୍ଭାଇର ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂସାର
 ଅଛି । ସେହିଟ ଅସଂଗୀନ ନୀରକେଳ ସେଠାର
 ଗୁମୁସ୍ତର ପରିଷ୍ଟ ଦୋଇଥାଏ ।

ପଞ୍ଚାବରକର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏହି ମର୍ମରେ ବି-
 କ୍ରମକ ପ୍ରଭୃତ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଦେଶୀୟ
 କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଅନୁମତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦେଖି
 ସମ୍ପାଦକ ସମ୍ପର୍କରେ ନାମରେ ନାମକ କରି
 ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵିତୀୟ
ସଂଖ୍ୟା

କାମରୂପ ନବମ୍ବର ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୯୧୭ ମସିହା । ମୁ । ମାର୍ଗଶିର ୧୯୦୯ ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୯୧୭ ମାଲ ଗଜପାଟଣା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମସୂଦାର ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ନୀ ୧୫

ବାବୁ କେନ୍ଦ୍ରାପୁରର ପତ୍ରିକାକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ
 ଯେଉଁ ଗୁହାକୁ ମିଥ୍ୟା ସପଥ କରୁଣା ଅପରାଧ-
 ରେ ଶ୍ରୀମୁଖ ମାତୃସ୍ତେଷ୍ଟ ସାହେବ ପଞ୍ଚମସ୍ତେ-
 ଶୋର୍ଷ କରୁଥିଲେ ସେ କ୍ୟାଣ୍ଡି ମତ ସପ୍ରାପ୍ତିରେ
 ମୁକ୍ତି ପାଇଲ । ଏ ନଗରର କିଏମାକସ୍ତେଷ୍ଟ
 ଏ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଗୁହାସ୍ତେଷ୍ଟ ଯୋଗାଜକନ
 ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ସଦାପିତା ଲାବାଜ କରୁଣା
 ଅନୁସାରେ ଅସାମି ଦୋଷୀ ଥିବାରେ ସଦେବ
 କିଏମାକ ସାମୁଦ୍ରିକ କଳ୍ୟାଣେକ ଏହ
 ଗାରୁଣର ଅସାମିକୁ ଶୁଭଦେଲେ ଯେ ବିଶ୍ଵ
 କେବାରୀର ଯେହୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣର ଅବଦାନ
 ତାହା ଏ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଅଗ୍ରତ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଗ୍ରାସ୍ତେଷ୍ଟ ଉତ୍ତରନ ଯାହେକ ଯଥେଷ୍ଟ ପରଶ୍ରମ କର
 ତୁରନ୍ତ ସରକାରି କର୍ମାରବ କର ଅସାମିକୁ
 ସରକାରୀ ସୁଯୋଗ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଅଭିନବ
 ପ୍ରୟୋଗନାସ୍ତେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ବର୍ମାଭିକା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦ-
 ଶ୍ଵ ସମୟରେ ଯଜ୍ଞ ହଲେ ନାହିଁ ।

ଅକ୍ଷୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୂରଗାତ୍ର ଯୋଗଦତ୍ତାରେ
 ରୂପୋର୍ଷ କରୁଣା କୁଳଦାରେ ବହୁତ ଉପାଦାନ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ମଜ ଲୁଟିବନ୍ଦୀ ଖଜଣା ଦେବା
 ସକାଶେ ରଘୁଜମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବାରଣ
 କରୁଥିବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଏ । କାନୁଗୋର-
 ନାନେ ମସୂଦାରରେ ଦେଲେ ଅକ୍ଷୟ ଉପୁଜାନ୍ତି
 ଯାହା ଦେବ ବୃକ୍ଷ ଅଛ । କଲ୍ୟାଣ ସାହେବ
 ମନୁଷ୍ୟ କରଗାତ୍ର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ରଘୁଜକୁ
 ବୁଝାଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି
 ହୋଇଥିଲେ ତମିବାକୁ ଶ୍ରୀ ମାଗନ୍ତି ।
 ଏ ଅଗ୍ର ଅନିର୍ଦ୍ଦାୟ ହୁଏ ବାରଣ ତମିବାକୁ
 କୌଣସି ଏକ ମଇଜା ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ
 ତାହାର ଅନ୍ୟ ମଉଜା ସବୁ ରୁଲ ହୋଇଅଛ
 ଏ ହୁଲେ ସେ ହାକି ଯାଇ ଅବଦାନ ସହକ ।
 ଏ ଅକ୍ଷୟେ ମଧ୍ୟ ତମିବାକୁମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ
 ନାହାନ୍ତି ।

ଅନୁମାନେ ଯାଜ୍ଞସ୍ତେଷ୍ଟର ଦେବାଦ ପାଇ-
 ଅଛି ଯେ ସେଠାରେ ଗଜପତି ହେବୁକ
 ଫସଲ ହୋଇଯାଇର ଯେଉଁ ଅଗଜା ଥିଲ
 ତାହା ବହୁ ନୁହଇ ସର୍ବସ୍ଵରେ ସଫଳ ଉତ୍ତମ
 ହୋଇଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ ବହୁ ଅନୁକରେ
 ଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ତପୋର୍ଷାକଲେହୁଟର ବାବୁ
 ଅର୍ଥ ବାତରଣ ତୋଷୁଣା ମାଧ୍ୟାହ୍ନ ମମ୍ବଳ ଓ
 ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ତର ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ
 ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ଏକ ଉଦାହରଣ ଏହ

ଯେ ଗଜ ଗାଡ଼ିଗଣ୍ଡୁ ମା ଦନ ବାବୁ ମହାଶୟକର
 ଉଦ୍ୟମ ଓ ତାହାକି ଅମଲ ଦେବାନନ ଶ୍ରୀ-
 ନାୟକ ବି ସେ ଅନୁକାଳ ହେଲ କଟକର
 ଦିଲି ହୋଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ
 ଦେଉରଣୀ ଦାଲିରେ କଟକର ବାଲିଯାଶୀ ପ୍ରାୟ
 ସମାପେହ ହୋଇଥିଲ । ପୁଣି ଦେବର ଶ୍ରୀ-
 ମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ ଅସିଦାଲୁଟା ପୁକ୍ତୁଥିଲେ
 ଏ ଦର୍ଶ ରୁକ୍ତ ମହାଶୟକ ଉଦ୍ୟମରେ ମହନ୍ତ
 ପ୍ରକୃତମାନେ ସର୍ବ ବାସ୍ତୁ ଯେଉ ଅସି ପ୍ରାକ୍ଷଣ-
 ଲର ପ୍ରାୟ ସକ୍ଷ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଂକ୍ଷର୍ତ୍ତକ ହଲେ
 ଓ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବରଣ ଭେଦବୋଲ ସ୍ଵାକ୍ଷର
 ହେଲେ । ଏଥିର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଦୁଇ ଏକ
 ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକି କଟକପ୍ରାୟ ହୋଇ
 ଉଠିକ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଲୋକେ ତାହାକୁ
 ନିଷ୍ଠୁରରେ ସମାପନ ହେବ । ଏପରି ଯାଜ୍ଞ-
 ସ୍ତେଷ୍ଟରେ ଥିବା ଉତ୍ତମେକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସତ୍ତା
 ସ୍ଵାସନ କରବାର ଉଦ୍ୟମ ହୁଏଇଅଛି ଅନୁ-
 ମାନେ ଉତ୍ତର ଦର୍ଶ ଏ ଦେହନାମକ ସଫଳ
 ହେବ ।

ଏଥିର ବିଶ୍ଵମସଲରୁ ପୁଣିକଲ ଲକ୍ଷ୍ୟ
 ଯମଜାବ ଦରଅଛି । ଉତ୍ତରକର ଯେ ଲିନେଟି
 ମୋକଦ୍ଦମା ଅସିଅଛି ଦେହ୍ୟ ମୋକଦ୍ଦମା
 ଅଜ ବିଭଲ, ସତରଣର ଏହା ହୁଅଇ ନାହିଁ
 ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟାଭିକା ମନ ଅବର୍ଷଣ କର-
 ଅଛି ଓ ଅଗଜାଲ ସଫସ୍ଵରେ ପ୍ରାୟ ଏହିକଲ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିହାରୀଙ୍କୁ ଏହିପରି ଅପମାନେ ଏ ଛାନ୍ଦ ମୋକଦ୍ଦମାର ସଂକ୍ଷେପ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖୁଅଛୁ ଯଥା ।—ପ୍ରଥମ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ସରଦେଇ ପୁରର ଯୋଗୁମାତୁର ବାବୁ ନବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ ଏକଶ୍ରୀ ପଦରୁ ୫୧୨୦ ଲୋ ମୂଲ୍ୟର ପୁରସ୍କୃତ ଲୋକ ଗୋବିନ୍ଦନେବା ଅପରାଧରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ମୋକଦ୍ଦମାର ବିଷୟ ଶରଦେଇ ଦେଇ ଉତ୍କଳ ଏହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ତ ଓ ଶେଷ ଶକ୍ତି ଅଗାମୀ ଯୋଗଦାର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦୃଢ଼ ରହିଅଛି । ଦ୍ଵିତୀୟ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ଶର୍ଯ୍ୟା ଚଣେ ଗୁଣ୍ଡିଚାଠା ଘାଟୁ ବଳାହାର ଦରଶନ ଦରମାକୁ ନିରାପଣରେ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ବାରିକମାପଣ ଓ ଚରଣଧର ପିପିଲୀରେ ଥିଲେ ଓ ସ୍ଵାମୀ ଦର ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ । ତାହାର ସ୍ଵାମୀ ବାବୁଙ୍କ ଅଧୀନରେ ମଲ୍ଲିକପୁର ବନ୍ଦଲୀରେ କର୍ମକର । ସ୍ଵାମୀ କରୁବାନୁଷ୍ଠାନରେ ବାବୁ ତାହାକୁ ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟରେ ଅପରାଧ ଗୁଣ୍ଡିଚାଠାକୁ ବାଟରୁ ବଳପ୍ରଦାନ ଧରନ୍ତେଇ ବନ୍ଦଲୀ-ରୁତରେ ଗଢ଼ି ତାହା ମୁଁ ହରଣ ମଦରିଅଇ ହରଣନ ବଗୁଲରେ ଓ ଗଣ୍ଡି ଦେଶ ଦେଇକୁ ତାହାକୁ ବଳକାଳ ହରାଣ ଦରଦେଲେ । ମାତ୍ର ସ୍ଵା ଅପରାଧରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିବାକୁ ବିଷ୍ଣୁକାଳ ଉତ୍କଳ ବାବୁ ଏକବୋଲ ମଧ୍ୟ ସଲେନେଇ ତାହା ଘରେ ପଶି ସ୍ଵା ପ୍ରତି ବଳାହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କଟର ସ୍ଵାମୀ ଗାତ୍ର ଏଥମଧ୍ୟରେ ପୁଲିଷକୁ ଡାକିଅଣି ବାବୁଙ୍କୁ ଧରଇ ଦେଲେ । ପୁଲିଷ ସରକ୍ଷରେ ଅଧିକାର ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ମୋକଦ୍ଦମାଟି କିଛି ଶୁଣି ବ୍ୟାପାର ଓ ସଙ୍ଗମାଧ୍ୟରଣରେ ପ୍ରଚଳିତ ଦବା ପ୍ରବାଳା-କୁସାରେ ଏବା ପୁଣ୍ୟରେ ଦେଇ ଅପରାଧ ଅଧିକ ମରମାଣରେ ଦିନାର ସୁଖାଯାଏ । ଏଥିରେ ପୁଣ୍ୟ ରେଡ଼କ୍ରମେ ମହଲମାର ବୁର୍ଦ୍ଧ ବାବୁ ଅନ୍ୟ ମନୁ ମହାପାତ୍ର ଓ କୌରବ ପୂର୍ଣ୍ଣକାୟକ ନାମକ ଚଣେ ସିକମପୁତ୍ର ଚଣେଶ୍ଵରେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧ ଦରଦାର ନଥିବ ହୁଅଇ । ପୁଲିଷ ଏଅପରାଧ ଦିନା ମଧ୍ୟ ସରକ୍ଷରେ ଦେଇ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଧରଇ ।

ବାଲଯାଥା ।

ଗରପ୍ରପାତ ବୁକ୍ତକାର ଏ ଯାଥା ଉତ୍କଳମଦ୍ୟେ ସମାଧା ଦେଲ । ତନ୍ତୁ ପୁଂସାପେକ୍ଷା ଲେକସୁକ୍ତା ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକ ଧ୍ଵନିଧାନ ଉକ୍ତା ଥିଲ ।

ହାଠାତ୍‌ରେ ମୂଲ୍ୟରେ ଗଜବର୍ଣ୍ଣର ଘୋଟ ଏ ନୂତନ ଯାହାର ସ୍ଵାନ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଦେବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକମାନେ ଉତ୍କଳକୁ ବାସି-ଖଲେ ଓ ଡେଇଁଛନ୍ତି ପ୍ରତାପରୁ ଲେକସୁକ୍ତା ଉକ୍ତା ଦେଲ ।

ବିଦେଶୀମାନଙ୍କେ ପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ବାଲଯାଥା କଣ ଓ ଏଥିରେ କଣ ହୁଅଇ ମୋ ଏତେଲେକ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଯାନ୍ତୁ ? ଅପମାନେ ଏହି ଉତ୍କଳ କରୁଅଛୁ ଯେ ଯାହାମାତ୍ର ଦାସ୍ୟରେ ହାତ ଅଟଇ । ଦେବଳ ଚିତ୍ର ଏ ଧର୍ମର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବେଲେକ ହାତକୁ ଯାହା ବୋଲିଯାଏ । ହାତକୁ ଲେକେ ପ୍ରବ୍ୟ ବିଶିବାକୁ ଯାନ୍ତୁ ଓ ଯାହାକୁ ଲେକେ ଧର୍ମ କରୁବାକୁ ଯାଇ ପ୍ରବ୍ୟ ବିଶିଅଣନ୍ତୁ ଶିଳ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗମାୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗା-ଇବା ଧର୍ମ ନାଟ ହୁଅଇ ଓ ଯାହାରେ ଦର୍ଶନ-ମାନଙ୍କ ଚରଣଶାଳ ପ୍ରୟୋଗମାୟ କଳସାନ ପାନ ଉଦ୍ଘାତ ଦୋଷାନ ଉକ୍ତ ନାନାପ୍ରକାର ଗେଲନା ଓ କୌରବ୍ୟା ଶିଳ୍ପପ୍ରବ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ହୁଅଇ । ଦର୍ଶନମାନେ ତାହା ବିଶିଅଣି ଗୋ-ଦରମିତ ଘରେ ଉପକ୍ର ଅଧବା ଶିଳମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଅନୋଦନ ବସନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଏକ ଫଳ ପାୟାଯାଏ ଯେ ନାନାପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପପ୍ରବ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ହେବା ଯାହାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାହିଁ ଦେଖାଯାଏ । ଯାହାରେ ଅଧିକାଂଶ ଚିତ୍ରକର୍ମ ବିଶ୍ଵ ହୁଅଇ । ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅତି ପ୍ରୟୋଗିତ ହେଲେ ଦେହ ବଦାରକୁ ଗେଲନା ଦଶର ମାତ୍ର ଯେ ଯାହାକୁ ଯାଏ ସେ ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ କୌରବ୍ୟା ପ୍ରବ୍ୟ ବିଶିଅଣେ ଓ ଯାହାକୁ ଦଶ ଅଧିଅଛି ବୋଲି ଲେକେ ପରଶ୍ଵରରେ ସତରୁ ସତର ହୁଅନ୍ତୁ । ଯାହା ନ ଥିଲେ ଚିତ୍ରକର୍-ମାନଙ୍କର ଯେମିତିବା ହେଉକର ହୁଅନ୍ତା । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଣ୍ଡି ଓ ପରଶ୍ଵର ସହକାରେ ଅନ୍ୟ ନବ ପ୍ରକାରର ଗେଲନା ଯାହାକୁ ଦେଇଯାଏ ତାହାର ଅଧିକ ବିଶ୍ଵ ହୁଅଇ ଓ ଏକ ତାହା-ଗର ଅପର ବାରିଗରଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ଵ ଦର ଲର ଦରଦା ବାହାରେ ନୂତନପ୍ରକାରର ବଦଳ ଚୁବ୍ୟ ବିଶିବାକୁ ଯତ୍ନ କରଇ ଏହିପରି ଶିଳ୍ପ-କର୍ମର ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ନତ ହୁଅଇ ପୁରଣ ଯାହାକୁ ଚିତ୍ର କର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ବୋଲିଯାଇ ଘାଲେ । ବାଲଯାଥା ବାସ୍ୟକରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରବ-ର୍ତ୍ତନ ଅଟଇ । ଅଧିକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଯେ ସମସ୍ତ ମନଲ ମଲର ପ୍ରତ୍ୟାୟା ଲେକେ ନରଣ୍ଡି

ଯାହାକୁ ତାହାହିଁ ବାହୁଳ ଦେଉଅଛି ଲେକେ ଅନ୍ତର ଏକକ ଯେ ନୂତନ ଦର୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲେକେ ଯାହାପ୍ରତି ଅଧିକ ଦରୁତ ନାହିଁବୋଲି ଏଥିରୁ ସମସ୍ତୋଚିତ ଉନ୍ନତ ହେଉ ନାହିଁ । ଅଧିକ ପରାଧୀମାନଙ୍କର ଶୁଣି ଏହି ଯେ ଦେବ ପ୍ରଚଳିତ ପରଶ୍ଵର ବ୍ୟବହାର ସମସ୍ତକୁ ବିଦା ବର ନିମନ୍ତେ ପରାଧୀନ ବସୁଅଛନ୍ତି । ଦେଇ ବ୍ୟବହାର ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ-ଥିଲା ଓ ତାହା ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀନ କାଳର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ ଦେଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲ କରଇ ଏହା ଗୁଣ୍ଡି ଯେବେ ଦେଖ-ହୁଣିଶିମାତେ ଉପସ୍ଥିତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ଲେକେ ସମାଜର ବିଦେଶ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୦ତମ ।

ଅପମାନେ ଏହି ଚିନ୍ତେନାମାରେ ଦେଲେ ଗୁଣ୍ଡିଏ ଉତ୍କଳ ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ କର ଅପେ-ବାଦେଇ ରବି ବ୍ୟାପାରମାନ ଗାଧାରଣା ବୋଲି-ବରେ ଅଟଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମର ପୁତ୍ର ବାଠଯୋଡ଼ା ବୁଲ ଅପୋର ବ୍ୟାଧିର ବ୍ୟା ସଂକ୍ଷେପ ପରକ୍ରମ ବ୍ୟାଧିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେକବାକୁ ମାନସ ପ୍ରକାଶ ବିଶ୍ଵକୁ ଅଧ୍ୟ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ।

ଉକ୍ତ ଯୋବା ଏହି ନବରସବଦୀ ଦୌଣ୍ଡ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡିକେତେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବାରିଗର ଗୁଣ୍ଡି ପରାଧୀନ କର ଅଟଇ ୧୯୧୪ ବର୍ଷ ହେବ ବାଠଯୋଡ଼ା ମଜ ଦାଲରେ ସର ରହୁଅଛି । ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଠିକ ଅପୋର ଗ୍ରାସ୍ ମାତ୍ର ଦୌଣ୍ଡ୍ୟ ପ୍ରତି ଅପୋରଠାରୁ ଅଧାଶହଣ କରୁଥିବାର ଜଣା ନାହିଁ । ଏତେ ବାଳ ଏ ଚିତ୍ର ମାନ ଓ ମୂର୍ତ୍ତୀର ଲୁଗା ବାଠ ଉଦ୍ଘାତରେ ପ୍ରାଣ ଧାରଣ କରୁଥିଲ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସର ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ଦୌଣ୍ଡ୍ୟି ଏଠିକାପୁରେ ଅନେକ ଲେକେ ମନରେ ଏହି କ୍ରମାତ ଦୋଷ ଅଛି ଯେ ଏହାଠାରେ ଅଲୌକିକ ସମଜା ତାଳ ହୋଇଅଛି ଯେ ଅଳ୍ପ ଦେଇ ନାବା ଦେବ ନାମ କରୁଥିଲେ ଓ ମନୋବାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରପାରେ ପ୍ରଥମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ନିମନ୍ତେ ପରାଧୀନ ଲେକ ନାମ ବୁଲରେ ତାହାଠାରେ ପ୍ରବେଦ ଦେବାର ଅରୁମ୍ କଲେ ଅବସ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦେହପତ୍ର ଅଛି । ଦେହ ଗାତ୍ର ଦେଖିବା ଲକ୍ଷର ଅପାରେ ଦେଠାରେ ଧରଣା ପଦୁଅଛନ୍ତି । ନ

ହେବା ନିବାରଣ କରନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକ-
ରଣର ଅନୁବନ୍ଧ ନାହିଁ ଓ ଦକ୍ଷିଣା ପାର୍ଶ୍ୱର ସୁଧା
ଲଘୁ ସମ୍ଭବେ ଅସୁଧା । ବାବାଜୀଙ୍କର ଯାହା
ଇଚ୍ଛା ତାହା ଗାଇବାକୁ ସାନ୍ତି । ରଘୁମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ତମ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଯିତା ମାଲପୁସ ମାତ୍ର
କଳା ଓ ର ପ୍ରଭୃତି ସର ସୁନ୍ଦର ଅତିମାର ଅଳ୍ପ
ହୁଅଇ ଓ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଧିକାର ବାଉଳ-
ହାତ୍ରିରେ ରଖନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପାଂଶୁମାନଙ୍କୁ ଲଘୁର
କିଛି ବାବାର ସର ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ସୁଧର
ଲେଖନୀରେ ସର ଖାଇ ଶୁଭଳ ଉଦ୍ଦାୟ ଅତି
ସେଠାରେ ସୁନ୍ଦର ଶାନ୍ତି ଓ ସେ ଗୁଣର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ମହାପ୍ରସାଦ ଗୁଣ ହୋଇଅଛି ବାହୁଁକ ନା ବାବାଜୀ
ହାତର ସମସ୍ତେ ତାହା ନେଇ ରଖନ୍ତି ଓ
ବାଉଳକୁ ଲେଖନୀରେ ସରଖିବର ହସର
ହୋଇ ନେଇ ଶାନ୍ତି । ତାହାର ବସର ହିତ
ମାତ୍ର ନାହିଁ ଓ ଗୁଣ ସୁଖାଇ କର୍ମକୁ ସୁଧା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି
ବୋଲିବାର ଯଥେଷ୍ଟ କି ଯାହାଙ୍କର ଏହା-
ଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ (ସେମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା
ଉଣା ନୁହଇ) ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ସ୍ୱପ୍ନ-
ଲଗନାଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସୁଧାର
ବିଷୟ ସେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାସ ହେଲା ଏ ମହାତ୍ମା
ପ୍ରକାଶ ହେଲେଣି ଅନନ୍ତ ଗୋଟିଏସୁଧା ଉକ୍ତ
ବିଷୟ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ତଥାତ ଲେଖି
ସେଠାରୁ ଯାଇ କାଉବେବାକୁ ଚଳାଇ ବରମ୍ଭ
କର ନାବାକୁ ଓଡ଼ିଶାବାସିମାନେ ତାହାକୁ ଅତ-
ନିତରଣ ଦେଖନ୍ତି ଓ ତାହା ବିକାରୀୟରେ ଅ-
ନେକ ଉନ୍ନତକାର୍ଯ୍ୟସୁଧା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ
ସାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହୌଷଧିପ୍ରକାର
ଲେଖ ଅପଣାକୁ ରଘୁମାନଙ୍କୁ କୋଇପରଭବ
ନେଇ ବାବାଜୀ ସାତ ବସିଲେ ତାହାଠାରେ
ସାବାକୁ ରଘୁମାନ ବିଷୟରେ ଏହାବେଳେ
ମାଲୁକ ଦିଅନ୍ତି । ଏଥିର କାରଣ କି? ଅନୁ-
ସନ୍ଧରେ ଅନୁମାନ କରୁ ମୂର୍ଖତା ଓ ଦରପ୍ରତା ।
ପୂର୍ଣ୍ଣସମ୍ପର୍କ କି ବେଳେମୁହେବ ବିଭିଷାକୁ
କାହିଁ ଓ ଦରପ୍ରତାବମର ସେଗସମ୍ପର୍କ ହେଲେ
କୌଣସି କି ଓଷଧୀର କିଛି ବିଷୟ କରିବାକୁ
କୁହୁଲ ହୋଇ ଚୁଇ ଏକ ପରସାର କେନା ଦ-
ନିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅବେଶ ହେବାକୁ ଲେଖନ୍ତି
ଉପସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟ ସେଗମ ନାହିଁ ସେ ଚିତୁକୁ ଫଳ
ଦେଖାଇ ତାହାଙ୍କ ମନ ଅପଣା ଅଟୁକୁ ଅବ-
ଶେଷ ଦରକ । ସେଇ ମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦୟମ ରୁଷା
ଦେବାକୁ ଏକାନ୍ତ ପରାଲୀ ଓ ସଂକ୍ଷାଧର-

ଏହି ଉନ୍ନତବେଶା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷେ
ଲେଖକର ଏକ ମୂର୍ଖତା କିମ୍ବା କରବାର
ଉପାୟ ଚିନ୍ତାବା ଅବଦାନ । କାରଣପ୍ରତି ଶକ୍ତି
ଶରଣରେ ଅତି ହୃଦୟମ ରୁଷାର ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତହିକ ସଂବାଦ ।

ଅଳି ଏଲହାଉ ଡେପୁଟିର କ୍ଷେତ୍ର ମୁସା-
ଜର ବାହୁରୁଚିନିନ ସେ ସଥକର ବାଗଜ
ଦାଗଜ କରୁଥିଲ ଗାନ୍ଧା ମିଥ୍ୟା ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହେବାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ତାକୁ ଫରଜ-
ଦାଗ ସୁଧର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏମକଦମା ବିଷୟ-
ରେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ମୁନସଫଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇ
ଅଛି କାରଣ ସେଠାର ଦୟୋଶୀ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେ
ଦୟୋଶୀ କଲେକ୍ଟର ସହସ୍ତେ ସେ ବାଗଜ
ସଖିରେ ପ୍ରଥମେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କର ଗାନ୍ଧା ମିଥ୍ୟା
ଥିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି ଥିଲେ । ଏ ମକଦମା
ମୁନସଫଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ କରିବାରେ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟନ
ସାହେବ ବିବେକତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ବାଗଜ ମିଥ୍ୟା ଥିବାର ଏହିପ୍ରକାରେ ଜଣାଗଲା ।
କ୍ଷେତ୍ର ରଘୁର ପଥକର ମହକୁମାରେ ଦରଗାସ
ଦେଲୁକି ମୁସାଜର ତାକୁ ବିଚ୍ଛିତ୍ତ କରୁ ବେଦନ-
ନ କରିବା ମାନସରେ ଗାବାର କମ କମା
କାମକରେ କମ କର ଲେଖିଅଛି । ଏହା ସେ
ମହକୁମାର ହେଡ଼କର୍ମକର ସକେଟ ତାତ
ନଗୁରୁକାର ସେ ସେବିଷୟରେ ଅନୁମାନ କର
ବାଗଜ ମିଥ୍ୟାଥିବା ବିଷୟ ପଥକରଦୟୋଶି-
କାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବକୁ ଜଣାଇଲେ ଓ
ସାହେବଙ୍କ ଅନେଗାନ୍ତସାରେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଦ-
ୟୋଶି ତଦାରଖିରେ ମୁସାଜର ଅନେକ
ରଘୁର କମା ଉଣା କର ଲେଖିଥିବାର ପ୍ରମା-
ଣ ହେଲା । ଏମକଦମା ବରମାତ ବିଷୟାନରେ
ଅଛି ।

ତଳକମାସ ଲା ୩୦ ରାଗରେ ଏଠା ପଥକର
କମିଶନର ସକ୍ଷି ହେବ । ଏ ସମ୍ଭାରେ ସହମନ-
ସକ ମନୋମାତ୍ର, ସଥକରର ଦର କାର୍ଯ୍ୟ,
ଅସୁ ଦାୟର ଏକମେଟ ମଜୁର, ସେଇଁ ସଥ
ଓ ପୁଲମାନ ସଥକର ଉଲହାରେ ଅଧିକ
କରୁର ଶୁଭସଖ, ଅଇନସଖାର୍ଯ୍ୟ ସକଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇବାର ବକୋଦସ ଉତ୍ତାମ ସୁଦ୍ଧ-
ତର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସଖାବନ ହେବ ।
ମୌଲିକ ଅବତୁଲକାବର ଦୁର୍ଦ୍ଦୟର

ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟରର କିୟତ ହୋଇ ଗର-
ସପ୍ରାବର ଏଠାରୁ ଅଧି କାର୍ଯ୍ୟକର ଗ୍ରହଣ
କଲେଣି ।

ଖୋରଥର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବିଷୟକୋର
ମାଲୁକୋକ କମତା ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

କାକର ଅଧିଷ୍ଠିତ ଗାସୁକୁ ଗର ସାହେବ
ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟରର କମତା ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ଲେଖନୀର ଗଦସ୍ଥିର ଗତ-
ସପ୍ରାବରେ ବିଚାରଦାମର କଲକତାକୁ ଫେର
ଅଧିଅଛନ୍ତି ।

ଡେଲିକିୟସର ଅବଗତ ହେଲୁ ମେ କେ-
ବଳ ବର୍ଷମାନ କଲରେ କ୍ଷେତ୍ର ଭଲ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଲେଖକର ଗାନ୍ଧାଉକ ସୁଧା ମଧ୍ୟ
ଅଳପସୁ ମନ । ଏ କଳକୁ ପ୍ରତି ବକଲାର
ସଦ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଅଛି ଓ ଏକା
ଡେଲିକିୟର ଉତ୍ତା ଗାନ୍ଧାଉକ ଯାତା ଅତି କିଛି
ନାହିଁ ।

ମାଲୁକରେ ସମସ୍ତ ମହାତନମାନେ ମହା-
କ୍ଷାଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରସୁଧକ କିନ୍ଦୁବନ ଉପଲକ୍ଷରେ
ଏକଦନ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟକର କଳ କରିବାର
ବିଧି କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ପକ୍ଷ ସଦ୍ୟରେ ପ୍ରତି-
ଲିକ ହେଲେ କୋଷ ଦୃଷ୍ଟର ଏକସମସ୍ତରେ
କରଣିମେତା କାର୍ଯ୍ୟକରମାନ ବଳ କୋକ
ପାରେ ।

ଅନେକକାରେ ମନ ବିଷୟ ବିଷୟରେ ଏହି
ନୁତନ ଅଇନ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ସଦ୍ୟତି
କୌଣସି ସଂକ୍ରାନ୍ତର ବିକ୍ଷେପା କୌଣସି ଲେଖକୁ
ମରୁଅଲ ତାଣି ଲାହାକୁ ମନ ବିଷୟ କରକ
କମା ସାମା ଅଥବା ଧୂ ଏ ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ
ଏକପକ୍ଷକୁ ବିଷୟ ନ କରିବାର ବିଶ୍ୱାସନ ଅପର
ପକ୍ଷଠାରୁ ପାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଲାହାକୁ ବିଷୟ
କରକ ଭେଦେ ସେ କଳେକ୍ଟର ଅର୍ଥବିଶ୍ୱ
ଓ ଦୁଇମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକାସ ହୋଇପାରବ ।

ସଦ୍ୟତି କୌଣସି ଦ୍ୟୁର ମଦସାକ କର ଗଦା
ଅବହାରେ କୌଣସି ଲେଖର ପରାବ ନା ପ୍ରକା
ପ୍ରତି ଅକଳ୍ପ କରଇ କେବେ ସମୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ଲାହାକୁ ମନ ବିଷୟ କରିବାର ସେଗମ ଯିଲ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥଳ କରପରୁଣ ଦେବାକୁ
ସାପ୍ତହିକ ହେବ ଓ ଗାନ୍ଧା ଅବାଲତରେ
ନାଲଗରାନ୍ତ ଅବାସ ହୋଇପାରବ ।

ନୁତନ ମିଳିତସମଲକକୁ ମହାମାନ ପ୍ରତି-
କଥ ସାହେବ ସମ୍ଭବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ହୋଇ
କେଇ କଳରୁ ହୋଇଅଲ ଗାନ୍ଧା ସକା

ଭଲ ଅଟେବା ପୂର୍ବ ଅଠବନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି-
 ଦିନ ଗୁଣା ସରମାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକ ଅନମନ
 ସଲମା ଲୋପ ପ୍ରାୟ ୭୫ ଓ ୧୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବାର
 ହେଉଥିଲା । ଦରବାର ଦଳର କଥା ବା କଲେ-
 ଶ୍ରୀମୁଁ । ଏତେ ଗଭୀର ଓ ଚଢ଼ିଲରେ ବସେଇ
 ବସିମାନେ ନଜ ଦୃଷ୍ଟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଥିବେ
 ଜଗାଯାଏ ବସେଇ ବାସିମାନେ ହେତେ ମହା-
 ମାନ୍ୟ ପ୍ରକୃତ୍ୟୁ ଧାତେବଳର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
 କଲେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ତୁଣ୍ଡେ ପ୍ରସ୍ତାବ
 ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି
 ଜଗରରେ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର
 ପରମେଶ୍ଵର ଚାହାଁ କଥା ବ୍ୟୟ ଶୁଣି ହୋଇ
 ରହିବ ହେଲା ।

ଗଜମାସ ଭା ୧୦ ରାଜ୍ୟରେ କମ୍ପେଇନର
 ଠାରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ
 ଯାହେବ ଏକ ଦରବାର କରିଥିଲେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ-
 ପଇସା ଦେବାକୁ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠା-
 ରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଦରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
 ହେବୁ ପ୍ରାୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ଚାହିଁ ଉପାଦାନ ଯାହେ-
 ଦ ମନୋହର ନଗରର ଯେଉଁ ପାଖରେ
 ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ବନବନକୁ ସେହି ପାଖରେ
 ଅପମାନେଇ ପ୍ରକାଶମାନ କଲେ । ଦେଖା-
 ଯୁକ୍ତେକ ଏହାକି ଉନ୍ନାଦାର୍ଥେ ପୂଜାକି ପୁଣିକି
 ଓ ଅଭେଦମାନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଦରବାର
 ସ୍ଵାକ୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇହଜାର ଯାତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ
 ହେଉ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ବସାବରାଜା ଲେଖିକ
 ଯେ କୁମ୍ଭାକର ଦେବନକୁ ଶୁଣିବ ଦେବାଦନ
 ମେଣ୍ଡପ ସମାବେଶ ହୋଇଥିଲା ଦରବାରଦନ
 ସେଣ୍ଡପ ହୋଇ ନାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵ ଅରଦନ
 ଯାହେବ ମନୋହର କମ୍ପେଇର ବେତେଗୁଡ଼ିଏ
 ଯାତ୍ରୀଗଣ ହାତମାନ ବର୍ତ୍ତନ କରି ପୁନାବରକୁ
 ଯାହାକଲେ ।

ଏକ ଦାଲି ଏ ମାତ୍ର ଚୌକମୋକଦମା
 କରୁର ସେତ ହେଲା ଓ ପୁଣ୍ୟର ଯେଉଁ
 ବନେଟି ଅରଦନ ପ୍ରକାର ମୋକଦମା ଅତି-
 ହୁଲ ଭଲ ମି ଲିଖିତ ଭଲ ଲିଖିତମୁଖେ ହେଲା
 ଯଥା,—

କୋମ୍ପେଇ ମୋକଦମାରେ ଅଧ୍ୟାପାଗପ-
 ରେ ପପଗୁଡ଼ି ଥାବନ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଚଳିଯାହେବ
 ଚାହାକୁ ରକ୍ଷକର୍ଷ ବାବୁନାବର ଥାଉ ଦେଲେ ।
 ଏଥିରେ ତରଫ ଅପେକ୍ଷର ଦୋଷ ଓ

ଅନ୍ୟଜଣ ଚିତ୍ତୋତ୍ତୀ ଥିବାର କହୁଥିଲେ ମାତ୍ର
 ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷୀ ବସୁଥିଲେ ସେ ଅଧ୍ୟାପାର
 ବସୁମ ଅତି ଉଚ୍ଚା ଥିବା କେତେକ ଦଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚା
 ଦେବାପାଇଁ କଳିଯାହେବକୁ ଅନୁକ୍ଷେପ କଲେ
 ମାତ୍ର ଜଳିଯାହେବ କହଲେ ଯେ ଅପଗୁଡ଼ି
 ଶୁଭଲର ଅଟଇ ଓ ଅନୁଦଣ୍ଡ ହେଲେ ଅନ୍ୟ
 ବର୍ମଗୁଣମାନେ ଏ ଅପଗୁଡ଼ି ବରଦାକୁ ଚେତେ
 କଷ୍ଟ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

କୃଷ୍ଣପ୍ ମୋକଦମାରେ ବାବୁ କମ୍ପେଇନ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ଚାହାଙ୍କ ଉପରେ
 ବରଦାଉ ଅପଗୁଡ଼ି ଥାବନ୍ତୁ ହେଲା ନାହିଁ ।
 ଗୁହାମାନେ ପରସ୍ପର ଏମନ୍ତ ଅମେଲ କଥା
 କହଲେ ଯେ ଚହୁଁର ବାବୁମଲର ଏହି କଥା
 ହେଲା ଯେ ପୁଲପ ମହତା କରି ଏପରି ମୋକ-
 ଦମା ଉପସ୍ଥିତ କରାଅଛି । ମୋକଦମା ଉପସ୍ଥି-
 ତାଶୁଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠି ଉପରେ ବନାଶର
 ହୋଇଥିବାର ଦୃଷ୍ଟକ ହୋଇଥିବା ଚାହାଙ୍କ ମାତ୍ର
 ବସୁର ମିଥ୍ୟାକଥା କରୁଥିବା ଚାହାକୁ ବରଦ-
 ଥୁପର ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନକ ବଦେଇନାରେ
 ଏ ବସୁର ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଅଛି କାରଣ ଚହୁ-
 ବାବୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଯେ ବଢ଼ି ଅପଗୁଡ଼ି ଥାବ ବ
 ନ ଥାଉ ସେ ବନାଶର ବର ଚାହାକୁ ଓ ଏମନ୍ତ
 ଶୁଣା ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଗାଣ
 ଅଧ୍ୟା ବସୁକୁ ଗାଣରେ ବାବୁଙ୍କ ବଦଳକୁ
 ଅତି ପୁନଦାର ବାବୁଙ୍କ ସକାଳେ ଅପଗାଦ-
 ଠାକୁ ଡାକିଲେ ଦସାର ପୁଲପକୁ ଡାକିଅଛି
 ଚାହାଙ୍କୁ ଥିବୁର ହେଇଅଛି । ପୁଲପ ସାକ୍ଷିମାନେ
 ପୁଣା ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି କୋର ଜଳିଯାହେବ
 ଅପଗା ବସରେ କେଉଁ ପୁଣର ମାତ୍ରେକ୍ଷୁ ଓ
 ପୁଲପ ସୁପଗୁଣକୁ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେ-
 ବାଗାଁର ଅନୁକ୍ଷେପ ବରପଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣପ୍ ମୋକଦମାଟି ଚିତାକୁ ଦୃଶିତଦ୍ୟ-
 ଯାର ବୋଲ ଅନୁମାନେ ଚହୁଁର ଲିଖିତ
 ପୁଣା ଜଣ ନ ଥିବୁ ଦଣ୍ଡ ଏଥିରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ଗୋଟିଏ ଗୁଣର ଅପଗି ଲିଖିତକ ହୋଇ-
 ଥିବାର ଉଚ୍ଚର ପ୍ରସକ ଲିଖିବାକୁ ବଚାକୁ
 ନାଧ୍ୟ ହେଲୁ । ମୋକଦମା ଅଧ୍ୟାପକ ଅଭ-
 ଗମନ ଅଭିଯୋଗରେ ଦଣ୍ଡବସୁର ଖା ୧୭୭ ଓ
 କୃଷ୍ଣାରେ ସେତକ ଅଦାଲତକୁ ଅସିଅଛି ମାତ୍ର
 ବାବୁଙ୍କରେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତ ସମ୍ପାଦକ
 ହୋଇଥିଲା । ଲିଖିତମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବସୁଥିବୁ ଉକ୍ତ ଅବଗୁଣାର
 ଅପଗୁଡ଼ି ନୁହଇ ଓ ଏ ଚଳିଥିଲେ ବରଦର ଏକ

ଅବସର ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭର୍ତ୍ତି
 ଶୁଭକର ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଚଳିଯାହେବ ସେ-
 ଦନ ଦେହାନ ହୋଇ ପରଦଦରେ ଗାଣିକ
 ଗାଣ ହେବା ଅଭିମୁଖରେ । ଗାଣିକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ପୁଲପନରେ ଗେଣ ହେଲେ ପରମେଶ୍ଵର
 ଅପେକ୍ଷରମାନେ ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପିକ ଅପଗୁଡ଼ି
 ଥିବାର କହଲେ ଓ ଚଳି ଯାହେବ ଗଜ ଦାଲ
 ହୁଇ ଦଣ୍ଡର ଅଛି ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ-
 ତେଣୁରେ ବସୁ ହେବେ ।

ଅପେକ୍ଷରକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ସେମାନ ଅଦାଲତରେ ଅପେକ୍ଷରମାନଙ୍କର
 ଅକଳା ଦେଖି ଅନୁମାନକ ମନରେ ଥରେ
 ଏକ୍ତ ସତେହ ଚାହା ପ୍ରଥର ଯେ ଏ ଦୁଇକ
 ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ କି ? କେତେକର ଯୋବମାନେ
 ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି
 କିନ୍ତୁ କହୁଁର ପଦ୍ମର ଅନୁମାନେ ଦେଇ
 ଯାଇ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଦେଖୁ ଯେ ବରଦ
 ମକଦମା ହେଲେ ଅପେକ୍ଷର ଫରଦ୍ଦାଲ ଅଧ୍ୟାପା
 ଉଦୟସକର ମହା ଓ ବଦ୍ଧବଲ ଉପାଦ-
 ମାନେ ସେମାନ ଅଦାଲତକୁ ଅପଗା ମକଦମା
 ଶୁଣିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ମିସଲରେ ଯଥା-
 ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନିୟାନ୍ତ ହେଉ ଚହୁଁ ପୁଣି ଅଧ୍ୟାପା ଓ
 ପୁଣାକୁ ଉଦୟବଲମାନେ ବାଉଠାରେ ବା
 ବକ୍ତୃତରେ ଉନ୍ନାମରେ ବସାଇ ରଖନ୍ତି ଓ ବେତ୍ତ
 ଉପୁଲେବ ଗେପର କ ବସିଲେ ଅପେ ବା-
 ନାରେ ବରଦକ୍ଷି ଯକାର ଅପବା ତଲେ ବସର
 ଫରଦ୍ଦାଲର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବେତ୍ତମ୍ପ । ଅପେ-
 ଶରମାନେ ବକେଶକୁ ଅପି ଅତି ବସିବାକୁ
 ହାଜପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣେକ ଓ ହାଜମଲ ହେତୁ ବସି ବସୁର
 ବରଦାକୁ ଅଧିଆନ୍ତୁ ବରଦ୍ଧ ବହାଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
 ଅଦାଲତରେ ଅଧିକ ଦେବାକୁ ବସାବନା ମାତ୍ର
 ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କଥା କେଉଁଠି ଅତି ଟିକିଏ
 କସିଦାକୁ ପୁଣା ସ୍ଥାନ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେବେ
 ପୁଣର କି ବାଣିରେ ଅଧିଅଛନ୍ତି ତେବେ ତତ୍ତ୍ଵ-
 ରେ ଦହିଆଡ଼କୁ ନୋକିଲେ ବକେଶରେ ଛାଡ଼ା
 ହୋଇ ରହନ୍ତୁ ଚହୁଁରେ ଅଦାଲତ ବଢ଼ି ମାତ୍ର
 ପ୍ରକେବ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ବେତ୍ତ-
 ଥର ବସୁ ଅପେକ୍ଷରକଠାରୁ ଶୁଣିଅଛି ଯେ
 ସେମାନେ ଅଦାଲତରେ କସିଦାକୁ ସ୍ଥାନ

ନିମ୍ନର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର
 କେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନରେ ଅପେକ୍ଷା ହୋଇ ଅନ୍ତ-
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ଥାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତ-
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆବେଶରୁ
 ଦୂରୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଏ ତେବେ ଦୋଷ
 ଦୂରୀକୃତ ଆବେଶରୁ ମନେ ହୁଏ ଲୋକ ଶାନ୍ତ
 ହେବେ ନାହିଁ ତାରଣ ସେମାନେ କେତେବେଳେ
 ପ୍ରକୃତ ହେଲା ମାତ୍ରକେ ମିଶ୍ରଣରେ ଯାଇ ବସ-
 ନେ । ମାତ୍ର ସେହିପରି ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ ।
 କେଉଁ ମୋଦନରେ କେତେବେଳେ ଲାଗିବ ଓ
 କିପରି କେଉଁକର୍ମ କରାଯାଏ ବା ଯେତେବେଳେ
 ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇ ନ ଥାଏ ସୁତରାଂ
 ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମୟ ଠିକ୍ ହୋଇ
 ନ ଥାଏ । ଏକ ସମୟରେ ଚୁରୁ ଚଳି ମୋଦ-
 ନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ କଳଙ୍କ
 ସମୟକୁ ବୃଦ୍ଧ କରେପରେ ପତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।
 ତେଣୁକେବଳେ ଏହାକର ପୂର୍ବକଥା କହିଲେ
 ସରୁ ନାହିଁ । ସମ୍ପର୍କ ନାମ ଉପରେ ଲଳେ
 ବସି ଥାଉଛି ନାହିଁ ଓ ହିତା ହୋଇ ରହିବାକୁ
 ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଅଭାବ କର ନାହାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ
 ବସିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 କର କେତେକଟି ଦୌକ ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
 ମର୍ଯ୍ୟଦା ଦେବ ନିଜାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଏମାନେ
 ପୂର୍ବରୁ ସୁଜନାମରେ ବଦେଶରେ ବସି
 ରହନ୍ତେ । ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଅପେକ୍ଷା
 କରାଯାଏ ହେବାର ଅର୍ଥକ ହେଲା ତେଣୁ-
 ଦେଲେ ଏ ନଗରର ସେମାନେ ଅଭାବକର ଏକ
 ଦୋଷରେ ଶୁଣିବ ମେଳ ଓ ଦେଶେଷ୍ଟ
 ଦୌକ ଶୁଣିବ ଯେ ଅପେକ୍ଷାମାନେ ସେଠା-
 ରେ ବସୁଥିଲେ । କାଳ ସହକାରେ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ
 ପ୍ରକାର ଯେ, ବଚନଶୁଣି ଅଥ ବେଶର ବ୍ୟକ୍ତି-
 ନସ୍ତ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଅପେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ବର୍-
 ଦର ହେବାର ଶାନ୍ତ ନାହିଁ । ଅପେକ୍ଷାମାନେ
 ଏ କିମ୍ପା ସେମାନେ କିମ୍ପାହେବକ ଶାନ୍ତମାନଙ୍କ
 ଅତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅପେକ୍ଷାମାନଙ୍କ
 ମର୍ଯ୍ୟଦାପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥେ ଦୁର୍ଘଟକର ଉପରଲକ୍ଷିତ
 ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ସେମା-
 ନେ ମୋଦନମାନ କୌଣସି ପକ୍ଷ ନୁହେଁ ଯେ
 ଅପତ୍ୟ କର୍ମ ଫଳ ହେବା କରନ୍ତେ । ବିଭିନ୍ନ
 ନାମରେ ଯାହାକି ଶାନ୍ତୀ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଉ
 ଏମାନଙ୍କୁ ଲୋକା ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଅନୁକ୍ରମରେ
 ଏହାକର ମନୋପାତ୍ର ହେବାହେ ବର୍ଣ୍ଣନା
 ଦାର୍ଯ୍ୟର ଶକ୍ତି ହୋଇ ଯାଏ କାରଣ ଏପରି

ବ୍ୟବହାର ହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତ ଅପେକ୍ଷା ନାହିଁ
 ଓ ଅପେକ୍ଷା କେତେ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ
 କର ଯାଉନେ ନାହିଁ ।

ସାମ୍ପ୍ରାୟିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ବନିଶ୍ଵର ସାହେବ ଆଗମି ତା ୭-
 ରୁଗରେ ଗଜକାନ୍ତ ସବୁ ଭ୍ରମଣ କରବା ପାଇଁ
 ଯାତ୍ରା କରବାକୁ ହିର କରାଅଛନ୍ତି ।

ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଦୟୋତି ଅଳ୍ପବୟସ୍କା ବା-
 ଲିକା ଏ ନଗରର ଏକ ପୁଷ୍ପରାଣିରେ ଗୁଡ଼ି
 ମରୁଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଗୌତମର ସାଧନାପାଇଁ
 ଯୋଗ୍ୟକୁ କଲେ ମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ ଥାଉ ଅତି
 ଗତକୁ ହବାକୁ ଗୋଡ଼ ଉପସମ୍ପା ।

ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଏ ନଗରର ପ୍ରାକୃତଗଣକୁ
 କେତେ ଗୋଟାଏ ବାଦ ଅତି ଏକ ଗୋଟି ମାତ୍ର
 ପକାଉଛି । ସହରକୁ ବାଦ ଅଧିକା ଅତି କରୁଛି
 ଏହୁପାଇଁ ନଗରବାସିନୀମାନେ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରମାଣପୁସ୍ତକରେ ଅନୁକୃତ ପଦ୍ୟା ନାମକ
 ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବୟସ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ୧୦୭ ବର୍ଷ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର କୌଣସି
 ଦିନେଷ ବାରଣର ପତ୍ରଅଛି ଦାଳା ପତ୍ର ବହୁ-
 ତୁରୁ ଅଛି । ପଥରେ ବର୍ଷକେ ଅପେକ୍ଷା
 କରବା କାରଣ ସ ଗ୍ରାମର ଚଳୁଥିବା ଗୁରୁଅତି
 ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଅଗ୍ନିପତ୍ର ଏପରି
 ଅଛି ଯେ ପରବାସରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶୁଣିନ ମିଳୁ
 ନ ହେବାର ବେ ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲେ । ସର୍ବ-
 ପକାର ବୟସ ରକ୍ଷାକଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଅବତ୍ୟ
 ଗର୍ଭସ୍ତ ଓ ସାହ୍ୟମାଳ ହେବ ସକେତ ନାହିଁ
 ଦେଇ ଏହିକ ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ଗର୍ଭସ୍ତ ହେବାର
 ଦୈନିକ ହୋଇ ହେଉଅଛି ।

ଏ ନଗରର ଯାତ୍ରା ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଫ୍ରେଜିଡ଼ର
 ଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରବର୍ତ୍ତବ ବ, ଏ, ଆଗମି ମାନ
 ତା ୧ ଶୁକ୍ରମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଷ ହୁଣି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର ଉପାଧୀ କଲେକ୍ଟର ଓ
 ଉପାଧୀ ମାଟ୍ରେଷ୍ଟ ବାବୁ ବାଉନାମାଥ ସେନ
 ଚୁରୁମାସ ହୁଣି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନସ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସାହେବ କମ୍ପେଇ
 ନଗରକୁ ଆଗମନ କରୁବାର ସରକାରୀପକ୍ଷ
 ଯାତ୍ରାକରି ଅପତ୍ୟ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାମର ଚଳୁଥିବ
 ଗାଡ଼ିପର ସାହାଯ୍ୟ ଦମିଟାର ସେକେଟରଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକସହସ୍ର ଟଙ୍କା ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନସ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସାହେବ କମ୍ପେଇରୁ

ଯାତ୍ରା କରୁ ଚଳିଗଲା ତା ୨୩ ରୁଗରେ ପ୍ରମା-
 ରେ ଏକ ଦୈନିକ କରନ୍ତେ ଓ ଲଗୁତାରୁ
 ତା ୨୧ ଓ ୩୦ ରୁଗରେ ନାଗପୁର ଓ ମାକ୍ଷି
 ଏକ ଦିନମୂର୍ ମାତ୍ର ତା ୧ ରୁଗରେ ହବଲପୁର
 ଠାରେ ଏକ ଦୈନିକ କରୁ କଲକତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟା-
 ଗମନ କରନ୍ତେ । କମ୍ପେଇରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏକ
 ମଧ୍ୟପଦେଶର ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ନର ଏସକୃତ
 ବନୋଦିତ କରୁବାର ଅପେକ୍ଷା ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣବେଗର ଲୋକମାନେ ଅତି ମୈତ୍ର-
 ଅହାର କରନ୍ତି ବୋଲି ବାସିନ ନଗରର ସିକଲ
 ସରକାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ପରୁ ଉତ୍ତର, ମସୁଦ
 ଓ ମାଂସ ଏମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଓ
 ସେସବୁ ଏମନ୍ତ ପଡ଼ିଥାଏ ଯେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ସହି ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଯେ ପଶୁ ଶ୍ଵେତକ୍ରମ
 ହୋଇ ମରଣାଏ ତାହାର ମାଂସ ପୁଣି ଅହର
 ପୂର୍ବକ ଲେକେ ଅହାର କରନ୍ତି ପୁଣି ତମିଲାର
 ଏହି ଯେ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୌର୍ଗଣ୍ଡ
 ଶ୍ଵେତ କାଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ ବରଂ ସାଧାରଣରେ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୃଷ୍ଣର ଲୋକମାନେ ଶୁଭ-
 ଦର୍ଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁନଇ ଲୋକାମେଷା ପୁଣି ଓ
 ସକଳ କାୟ ବଜାଳମାନଙ୍କୁ ସତା ମାଉସିୟା
 ବୋଲି ଓଡ଼ିଶା ଲୋକେ ଉପହାସ କରନ୍ତି କିମ୍ପ
 କୃଷ୍ଣଦେବୀପୁତ୍ର ସାହେବ କରାଣୀ କ କର ?

କୃଷ୍ଣଦେବରେ ଚୁରୁ ବ୍ୟବହାର ଅତି
 ବରଳ କେବଳ କିମ୍ପା ଅବତ୍ୟକାୟ ହୁଲରେ
 କେତୁ ଅହାର କରୁଇ ଏଥିର ଦାରଣ ଏହି ଯେ
 ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ମିନିଆରେ ଚୁରୁପାନିତ୍ୟୁ ପର-
 ମାନଙ୍କର ଜବନ ସରଣ ବରଣା ହୁଅଇ ।
 ଦୌର୍ଗଣ୍ଡ କେତେ ଦୟାବାଳ ।

ସାଉସନଗରର ପୁଲିସ ଉପାଧୀର କରାଯାଏ
 ଯେ ଉକ୍ତ ନଗରରେ ୪୯୨ ରେଡ଼କ୍ରମ ହୋ-
 ଉଥିବା ଦେଖା ଅଛନ୍ତି ଓ ଏକ ସମ୍ପାଦକପକ୍ଷେ
 ଲେଖାଅଛି ଯେ ଏ ନଗରରେ ବିନା ରେଡ଼କ୍ରମ
 ଦେଖା ଏଥିର ସାଉସନ ହେବ ।

ହୁକସେଟି ଅଟଇ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଯେ
 ଶିକକୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକା କ ଯେ ତାଙ୍କ କରବା ଅପ-
 ନ୍ୟରେ କଳାପାଣକୁ ବ ୧୦ ଟି ପାଇଁ ପେଡ଼ିତ
 ହୋଇଥିଲେ ସେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ମରୁଗର ଏ-
 ହାର ବାବୁବାପର ମିତ୍ୟାଏ ଏକବର୍ଷ ମାତ୍ର ଥିଲ ।

ପୁରୁଷର ଜଣେ ବଡ଼ିକ ବର୍ଷଦ୍ଵୟମର
 ଗୋଟିଏ ଉଷଧ ଅବସ୍ତୁ ଯା ନର ଅଛନ୍ତି, ତାହା
 ଏକ—ମସୁରଇମର ଗୋଳାପାଣ ଟିକିଏ ଲୁଗି
 ଛୁବ କରବାକୁ ଦେବ ଓ ଛମ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଲ-

ମରତ ପୁରୁଷେ ପେଶି କରୁ ଗୋଳଥା ମନମରେ
 ବସାଇ ହିତୁକୁ ଭଗନମତେ ଚାକି କରୁନାକୁ
 ହେବ । ପୁରୁଷକୁ ନିମ୍ନ ଦୃଷ୍ଟର କେଉଁରେ
 ଗର୍ଭି କର କିମ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ଉମ୍ଭ ରଖି ଗୋଳା
 ହେବାବେଳେ ବାହାରପୁରା ଗାଠଗଣ୍ଡିରେ ସେ
 ନର୍କର ଚାକି କରୁନାକୁ ହେବ । ସେ ଉମ୍ଭ ବସ
 ଅବସ୍ଥାରେ କୁମାର ରୁପକ ଉପୁଜାରେ ସେ
 ଗୋଲମରତ ଉପସ୍ୟ ସୁସ୍ୟ ବଦନହାର ହେବ
 ସର୍ବଦାପନ ହୁଲେ ସେ ଗୋଲମରତ ଗଲରେ
 ସହି ଅହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚକ୍ଷୁରେ ଅଜ୍ଞାନ ସୁସ୍ୟ
 ଓ ମଧ୍ୟ ଦଂମନ ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଳଦେଲେ
 ବସ ଶୁଭର ।

ପ୍ରସ୍ତାବଦୁର ଦୋଲକୁ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ପୁରୁ-
 ଶାଳ ବହୁ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ସୁଖ, ସମୟରେ
 ସଦ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ିକ କର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତକୁ ଅଧୀନ
 କରୁବ ବସ୍ୟ ଅପକା ହେଉଅଛି ।

ଅମୃତବନ୍ଧାର ପଶିକାର ଅବଗତ ହେଲୁ
 ଯେ ମାଳିପୁରରେ ବେତେକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ
 ସଂନୀମକ ରୁରୁଗେରେ କି ୧୦୦୦ ଶ ଲେଖ
 ବାଳକାପରେ ପଲକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ
 ମେଦନସ୍ତରରେ ଏ ଦେଶର ଗ୍ରାହଣୀ ହୋଇ
 ଅଛି ଓଉଗାକୁ ଅବିବାର ଅଛି କେତେମାସ
 ପରମେପୁର ନ ବରୁଣୁ ଏହା ନ ହେଉ ।

ବଜ୍ରଲୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ୍ଡିର କମ୍ପନୀରୁପ
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମାନେ ଚଳଇମାସ ତା ୧୧ ରୁଣ ଯୋନି-
 ଗାର ମାନବଲକା ସମ୍ପରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏ ମହାପଦ୍ମ ପୂର୍ବେ ସଂସ୍କୃତ କଲେଜର ଅଧ୍ୟା-
 ପକ ହେଲେ ଓ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦର୍ଶନମାସରେ
 ଏକାକର ମତ ସଦ୍ୟାଆରଣରେ ଅନ୍ତରାଣୀୟ
 ହୋଇଥିଲେ । ଯେପ୍ରାବସ୍ଥାରେ ତାହା ବାସ କର-
 ଥିଲେ ସେ ସେହଠାରେ ଛାତ୍ରାଳର ବାଳ
 ହେଲ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନବର ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
 ମହାପଦ୍ମ ସମାପେଷ ।
 ମହାପଦ୍ମ ।

କମ୍ପନୀର ବେତେକ ସଂକ୍ତି କମନ୍ତେ
 ଅପରକ କରୁପୁଣ୍ୟର ପଶିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦାନ
 କର ଚିରବାସକ କରବା ହେବେ—ଅନ୍ତେ
 ଅପରକ (ବହୁକ ଲେଖକ) ଚଳଇବର୍ଷ ପିଣ୍ଡ

ମୁର ମାସ ତା ୧୧ ରୁଣ ଲେଖିକ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର
 ପ୍ରେସ୍‌ରପସ୍ୟ ଗାଠକର ଅବଗତ ହେଲୁ କି
 ଲେଖକ ସମ୍ବଲପୁରକଦସିକ ହୁଇସାଧନ ହେ-
 ବା ବସ୍ୟରେ ଯକ୍ଷକାର ଅଛନ୍ତି, କାରଣ
 ଏଠାରେ ବନ୍ଦୀର ଅତମ୍ଭର ଥାର ଅନେକ
 ଶିକ୍ଷକ ଥିବା ପ୍ରକ୍ୟକ୍ଷେ ଏଠାକୁ ସେ କୌଣସି
 ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରକାମ କମନ୍ତେ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସ-
 ମ୍ପାଦକଙ୍କ ପଦ୍ଧିକୁ ପଠା ନ ଯାଏ ଏଥିର
 ହେଉ ଲେଖକ ଏହା ଅନୁମତ କର ଲେଖି-
 ଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ରଚନା କରୁବାକୁ ଅ-
 ଚ୍ୟାସ ରମ୍ଭା ନାହାନ୍ତି ଏକା ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ପସ
 ଲେଖିକାର ଅଧୀନଲ ଶେମାନଙ୍କୁ ନା
 ନାହିଁ, ଅଛି ତେମା କରୁବାକୁ ଅଚ୍ୟାସ କଲେ
 ଅନାୟାସରେ ରଚନା କରୁବାକୁ ଗୁଣି ଗଲ
 କରବା ବସ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ
 ଲେଖକଙ୍କର ପଦେସକାରଣା ଗୁଣକୁ ପ୍ରସଂସା
 ନ କରି ମୌନୀକଲମ୍ପନରେ ରୁହ ପାଗନ୍ତୁ
 ନାହିଁ, ମଧ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯାତେ ତା-
 ଗିଲୁ ଅପରକ ଚିରପୁଣ୍ୟର ପଶିକାରେ କ୍ଷତ୍ର
 ଲେଖନପଦ୍ମକୁ ପ୍ରସାବ ନା ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରେସକ
 ହେଲେ ସକରକ ନ ହୋଇ ଯେ ପ୍ରକାରିକ
 ହେବ ଏହା ଦାମାଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାର ବସ୍ୟ କୁହେ,
 ମାସ ଅର୍ଥ୍ୟ୍ୟ ଶୁନ କରୁଅଛି କି ଅପରକ
 ଲେଖକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି—

“କେନ୍ଦ୍ର ଅବା ବୋଲିବେ ଶାନ୍ତମନ ର-
 ମ୍ଭରେ ସେମାନେ ବସ୍ତ ଲେଖିକୁ ନାହିଁ”
 ଉଚ୍ୟାସ ।

ପଞ୍ଚାବକ ମହାପଦ୍ମ ! ଏ ଲେଖାର ରକ
 ଅମ୍ଭ କ୍ଷତ୍ରକୁଚିର ଭୋଧକମ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ,
 କାରଣ ଏ ରଚନା ଯାତେ ଅପର କି ଏହା
 ଅନୁମାନରେ ନ ଅଧିକେ ସେ ଲେଖକ ହେବେ
 କୌଣସି ସମ୍ବଲପୁରକଦସିକା ମୁଖର ସମ୍ପାଦକପ-
 ଠେ ହେବଲ କାହାର କିମ୍ପା ଲେଖିବାକୁ
 ହେଲେ ପସ ଲେଖିବାକୁ ହୁଏ ନରୁବା ନାହିଁ ।
 ଏହି କେତୁ କାହାର କିମ୍ପା ଲେଖିବାକୁ ହେବ
 ଦୋର ସମ୍ପାଦକ ଅଥବା ପ୍ରସାବ ପଠାଇ ନାହିଁ
 ବାକି ଶକ୍ତିପରେ ନରୁବା ଅପର କି ଏଭଳକା
 ଏହା ଅନୁରକ କରୁବେ ସେ ଲେଖକ ସମ୍ବ-
 ଲପୁରକାପିତ୍ତ ଉପଦେଶ ଦେବା ହୁଇରେ ଏକ
 ବ୍ୟକ୍ତିର ପରାପଦ୍ୟୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାବକୁ ରଚନା କର-
 ଅଛନ୍ତି, ହୁଏ ନ କାତେ ସେ ଅପରକ ତପ-
 ଦୁରୀକର ପଶିକା ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ରଚନାରେ ସେ
 ଗାନ୍ଧୀଜୀ, ସଦ୍ୟାଆରଣର ହିତାନ୍ତରୀଣ ଏ-

ଉପରେ ମିଥ୍ୟାଲିନାସୁତର ସମ୍ପାଦକ ସଦ୍ୟାକ
 ଧର୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖକ ମହାପଦ୍ମ ତାଙ୍କ ପସରେ
 ସେପର ପରଦାବଦକର ଥାରଣ କର ଅମ୍ଭା-
 ନକ ପ୍ରତ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଉପଦେ-
 ମକ ଏପର ଉପ ଥାରଣ କରବା କରାନ୍ତ
 ଅଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ କେବଳ ପରଦାସପ୍ରକୃତିର
 ଚରିତାର୍ଥ ଗୋଧକ କମନ୍ତେ “ପେଶୁ” ଉଚ୍ୟାସ
 ହେଲେକ ତଥା ପ୍ରସ୍ତୋଗ ହରଅଛନ୍ତି, ଉପଦେଶ
 ଦେବାକୁ ହେଲେ ସରଲକର ଓ ମଧୁର ବା
 କରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ କାହା ବାଧାରଣର
 ଅନରୁଣୀୟ ହୁଏ, ହୁଏ ଲେଖକଙ୍କଠାରେ କି-
 ହୁଁର ବସ୍ତ ଅଲ୍ପ ଦେଖାଯାଏ ।

ସମ୍ବଲପୁରକାପିତ୍ତର ରଚନାଗୁଣି ଅଲ୍ପକ
 ସମ୍ପାଦନାରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅ-
 ମ୍ଭର ସ୍ୱୀକାରମୋଗ୍ୟ, ସେହେତୁ ରଚନାକାର୍ଯ୍ୟ
 ଅଗତସ୍ତୁ ତଠିନ ଅଧେ, ଦେଖା ଯାଉଅଛି ସ-
 ମ୍ଭରୁର ଅପେକ୍ଷା ବହୁ ପ୍ରମେଶ ପୁଣ୍ୟକସ୍ତ
 ଲାନପଦ୍ମ ଅଛି ସେଠାରେ ବସ୍ତକାଳାପସ୍ତ
 ବ୍ୟକାଳମ୍ଭାନ ହୁରିକ ହୋଇଅଛି; ତଥାପି
 ଅଧ୍ୟାବସ୍ୟ କେବେପଦ୍ୟାପନକର ରଚନା ପ୍ରାୟ
 ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଏ ନାହିଁ; ଲେଖକମହାପଦ୍ମଙ୍କର
 ପସରକ “ଅପର ବସ୍ତ ଲେଖିମାନ ନାହିଁ”
 “ପାସ୍ୟାୟାଜ ନାହିଁ” “ନାନାସ” “କାରିମେ”
 “ତେବେ ଯାଉଁ” ଉଚ୍ୟାସ ପସର ଅଲ୍ପ-
 ତନା ହଲେ ସମ୍ପାଦକ ମହାପଦ୍ମ କୁହୁଣାରବେ ।
 ଉପସଂହାରକାଳେ ବସ୍ତକ୍ୟ ଏସ୍ତ କି ଏଠାରେ
 ଉଚ୍ୟାଳମ୍ଭ ସ୍ୱାପନପୁର ସମ୍ବଲପୁରକାପିତ୍ତ ବ-
 ନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷା ଦେଇ ଏଠାର ଗୁଡ଼ପୁର-
 ମାନେ ସେପର ସମ୍ପାଦକତନ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଅର ଉପେତୁରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେପର
 ଅବସ୍ଥାକୁର ହୋଇଅଛି ଲେଖକଙ୍କର ଏ
 ପ୍ରଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ଅବା ଏ ମେପର ଅ-
 ବସ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ଲେଖା କରୁଥିଲେ ଅବା ଲିପ୍ତ
 ମହାପଦ୍ମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶାନ୍ତରୀକ କୌଣସିସ୍ଥାନରେ
 ଥିଲେ ଏଠାର ଗିଷାକାର୍ଯ୍ୟର ପରତସ୍ତ ଯାଇ
 ପାରିଥାନ୍ତେ । ଉପ ।

ସମ୍ବଲପୁର କରମତ
 ଶାନ୍ତର ଅବଗୋବନ୍ଦ
 ମନ ୧୮୭୨ ମସିହା ଚନ୍ଦିକ ସମ୍ବଲପୁରକାପି

ଏସ୍ତ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ପସର ବହୁତ ବର୍ଷା-
 ଦକାର ବହୁପିଣ୍ଡବମ୍ପାଳକ ସମ୍ପାଦକପୁରେ
 ମୁଦ୍ରକ ଓ ପ୍ରମୁଦ ହେଲା ।

ଅପରାଧ ପରାମର୍ଶିତା ଙା ୩୦ ରୂପ ନବମ୍ବର ୧୯୭୨ ମସିହା ।

ସରକାରୀ ସମ୍ପାଦ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

୧୯୭୨ ଖାଲ ଙା ୧୪ ରୂପ ଅଭିଯୋଗ ।—ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥର କଷଣକ ୧୮୭୧ ଖାଲ ବର୍ଷା ୧୦ ଅଇନ ୧୭ ଥାଏର କ୍ରମମତେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଲେଟ୍ଟେସେଣ୍ଡା ମହଣ୍ଡିର ସାହେବ ସେର ଅଇନ ୨୨ ଓ ୨୪ ଥାଏମତେ ପଥରର କର୍ତ୍ତୃ ଦେବାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ନିମ୍ନସ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏହି କଥା ବାଧାଉଣିର ଆଗର୍ତ୍ତେ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥର କଷଣକ ୧୮୭୧ ଖାଲ ବର୍ଷା ୧୦ ଅଇନ ୨୨ ଓ ୨୪ ଥାଏମତେ ପଥର ଦେବାର ଏହି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ।

କଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ।	୨୨ ଥାଏମତେ କର୍ମିଦାରମତେଦାର		୨୪ ଥାଏମତେ ପଞ୍ଜନାଦାରମତେଦାର		ମନ୍ତବ୍ୟ ହେଉ ।
	ଅଭିଯୋଗ ମାନ୍ଦାର ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥରର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତୃ	ଅପ୍ରେଲ ଅବଧି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃ	ଅଭିଯୋଗ ଅବଧି ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତୃ ।	ଅପ୍ରେଲ ଅବଧି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃ ।	
ସିଲ୍ଡ ଡେଲ୍ଡାମତେ ଯେଉଁକେଲେ ନଫକା କଥାମତେ ଗଲେ ସେଠାରେ ସିଲ୍ଡ	୧୮	୧୮	୧୮	୧୮	କର୍ମିଦାରମତେ ଯେଉଁ ଭାଗରେ ପଥର ଦେବାକୁ ହେବ ପଞ୍ଜନାଦାରମତେ ଭାଗ ଦେବାର ଭାବେ ନିମ୍ନସ୍ତର ଏବଂ ସାଧ୍ୟତା ଏକମାତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
ଡେଲ୍ଡା କଲରେ ପଥର ମତେ ଚଳେ ଥାଏ ସେଠାରେ	୧୮	୧୮	୧୮	୧୮	
ଡେଲ୍ଡା	୧୮	୧୮	୧୮	୧୮	
ଡେଲ୍ଡା	୧୮	୧୮	୧୮	୧୮	
ଡେଲ୍ଡା	୧୮	୧୮	୧୮	୧୮	

ମନ୍ତବ୍ୟ ।—ପଞ୍ଜନାଦାରମତେ କର୍ମିଦାରମତେ ପଥର ଦେଉଥିବା କର୍ମା ୨୨ ଥାଏର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଲେଖିବା ସାହେବକୁ ଦେଉଥିବା ଦେବାର ସେହି ଏକ ଭାବେ ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

କେ, ଡିଏର ଏଡଗାର
ମନଦେବର ବେଣ୍ଟିମେମ୍ବର ଏକ୍ସିଂ କୁଲ୍ଡ ସେକ୍ରେଟାରୀ